

Kiesperikelen bij faculteitskringen

Ekonomika zkt kiezer

Het strenge reglement van Ekonomika, dat een opkomst van 33 procent van de stemgerechtigde studenten vereist, doet de opkomende ploegen de das om. Ondanks groots opgezette festiviteiten werd het hoge quorum niet gehaald. Daarom organiseert Ekonomika donderdag een nieuwe stemronde, ditmaal zonder quorum. Ook op andere faculteiten zorgde de kieskoorts voor incidenten, waarbij zelfs kiescomités of kiessystemen in twijfel getrokken werden.

Gertie De Fraeye

Legt Ekonomika de lat te hoog voor zichzelf? Het huishoudelijk reglement stelt dat een derde van de ingeschreven studenten van de Faculteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen een geldige stem moet uitbrengen. Deze vereiste maakt het kiessysteem van Ekonomika tot één van de meest democratische van de Leuvense faculteitskringen, want elk verkozen presidium heeft een breed draagvlak. "Het is traditioneel zo gegroeid," stelt Hilke Heremans, vooralsnog preses van Ekonomika. "We willen zoveel mogelijk studenten aanzetten tot stemmen en opkomende ploegen dwingen moeite te doen." Een mooi ideaal, maar jammer genoeg bleek het quorum van 33 procent geen haalbare kaart dit jaar.

Nochtans streek Ekonomika deze week neer op het Martelarenplein en in de Dekenstraat om potentiële kiezers te verwennen. De kiescampagne is bij Ekonomika uitgegroeid tot een enorme organisatie. Hoewel de festiviteiten veel economiestudenten wisten te lokken, lag de opkomst voor het eerst in 77 jaar onder het opgelegde quorum. Ekonomika kon slechts 631 stemmen tellen, tegenover het vereiste aantal van 870 stemmen. Dat wil zeggen dat slechts 24 procent van de studenten de weg naar de stembus vond.

Om toch een kiesploeg als presidium te kunnen aanduiden, als resultaat van een legitieme stemming, organiseert Ekonomika donderdag opnieuw verkiezingen met dezelfde ploegen. Omdat Ekonomika haar representatieve functie binnen de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) zou kunnen uitoefenen, moet slechts tien procent van de stemgerechtigde studenten opdagen. Toch zal ook dit keer de verkiezing niet vanzelfsprekend zijn, aangezien velen niet de moeite willen nemen twee keer te gaan stemmen. De verkiezing van een nieuw presidium is echter cruciaal voor het voortbestaan van de studentenvertegenwoordiging van Ekonomika volgend jaar. "We gaan brieven in de aula's verspreiden, om het belang van deze tien procent aan te tonen. Bovendien willen we geld uittrekken om aan het stemgedrag een beloning te koppelen," aldus Hilke.

VERZOENING

Ook bij enkele andere kringen was de opkomst mager. Politika had slechts vier stemmen op overschot. Zij hanteren een quorum dat twintig procent bedraagt. De Psychologische Kring en Alfa leggen zichzelf dan weer een opkomst van dertig procent op. Veel kringen stellen zichzelf geen bijkomende eisen en hanteren het vereiste quorum van tien procent, dat sowieso voor elke kring geldt.

Bij Babylon en Alfa waren er dan weer problemen met het kiescomité. Babylon organiseerde een verkiezingsdebat en verspreidde achteraf een 'woordelijk' verslag van het debat onder zijn studenten zonder expliciete toestemming van de deelnemende ploegen. De woordelijkheid van het verslag

wordt betwist door de ploegen Lander & Beter en Lucifer Kwadraat. Lander & Beter legde klacht neer bij het neutraal comité. Hun tegenkandidaat Lucifer Kwadraat trok naar de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) om tegen het neutraal comité klacht in te dienen, nog voor de stemming plaatsvond. Lander & Beter behaalde uiteindelijk met 73 procent van de stemmen de overwinning, met een opkomst van 37 procent.

Jeroen Lauwers, voorzitter van het neutraal comité van Babylon, legt uit dat in het verslag van achttien pagina's het debat zo adequaat mogelijk weergegeven werd. Hij stuurde nog voor de stemming een rechtzetting op, die echter niet verspreid werd door het studentensecretariaat, ondanks de bevestiging. Hij betreurt dat het door deze ongelukkige gebeurtenissen niet tot een verzoening gekomen is.

GELIEFDEN

Ook bij Alfa werd de neutraliteit van het kiescomité in vraag gesteld. Een opkomende preses en vice-preses vormen een koppel met respectievelijk de huidige preses en vice-preses. Deze waren lid van het kiescomité, maar om de neutraliteit te garanderen namen ze ontslag. Jonas Danckers — zonder geliefde in het huidige presidium — werd tot preses verkozen. Maar liefst 61 procent van de stemgerechtigden bracht een stem uit. "Omdat we een kleine kring zijn, kunnen we de studenten persoonlijk overtuigen om te stemmen," aldus Jonas. De cijfers van de uitslag blijven geheim bij Babylon.

De perikelen waren de aanleiding voor LOKO om een discussie te beginnen over de mogelijkheid van het neerleggen van klachten over het neutraal kiescomité, waar ploegen normaliter met klachten terechtkomen.

Apolloon laat eerst een ploeg opkomen, pas achteraf worden de functies verdeeld. "Die worden verkozen door de

Nummer 22

❖ Fientje Moerman kijkt naar het glazen plafond

p. 4

❖ Ze keek beter naar onder, naar Economie

p. 5

❖ Welke Sioen staat achter deze microfoon?

p. 12

ploeg en het huidige presidium," verduidelijkt Kenny Blockhuys, vice-preses en voorzitter van het neutraal comité. "Elk lid van het presidium kan een veto stellen tegen een kandidaat." En dat is precies wat dit jaar gebeurde tegen kandidaat-preses PR. LOKO uitte haar bezorgdheid omdat het reglement van Apolloon in strijd is met dat van LOKO, trouwens ook door de kandidaat in kwestie ondertekend. Kenny stelt dan weer dat het presidium vanuit zijn ervaring een duidelijke inbreng kan hebben.

❖ Discussieer mee op www.veto.be/forum
Leeft Ekonomika nog bij de studenten?

Valt zelfs de protagoniste in slaap bij het toneel van Psychologische Kring?

p. 7

(foto Kris Vanelderden)

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

MASTERBEURS ASSOCIATIE K.U.LEUVEN

Master, hij begint weer

Onderwijs wordt alsmear meer een economisch product. Zo ook in de Associatie K.U.Leuven, die op 25 april een beurs organiseerde om haar masteropleidingen aan de man te brengen.

Robby Vangeel

Naast de 'beurshal' met standjes per onderwijsinstelling of departement, is er een heel programma met 'infosessies'. De hele namiddag lang lopen er presentaties als "Werken en studeren", "Van academische bachelor naar master", "Van professionele bachelor naar master" tot en met een specifieke infosessie over de nieuw ingerichte "Master in educatieve studies".

We kuieren langsheen de overdadig bemande standjes; klanten zijn er bijzonder weinig in de vroege namiddag. Terloops worden we op de hoogte gesteld van de amoureuze verwickelingen bij Medica. Maar bedroevend weinig vraag en een overweldigend doch weinig uitnodigend aanbod drijven onze handelsmissie richting het programmaboard.

Eva Brattinga geeft ons een verhelderende uiteenzetting over "Werken en studeren". Ze is zelf werkstudent (ze ambieert bovendien op haar diploma psychologie nog een Master in Educatieve studies) en dus ervaringsdeskundige. Om te beginnen snijdt ze het heikele onderscheid aan tussen jobstudenten en werkstudenten. Grosso modo komt het erop neer dat de eerste groep werkt om wat "extra" bij te verdienen, terwijl de tweede eerder buiten hun job iets bijstuderen. Voor de K.U.Leuven is iemand echter pas een werkstudent als hij een voltijds studieprogramma volgt in combinatie met minstens driekwart van een voltijdse job. Dat zorgt ervoor dat veel studenten de toch wel nodige voordelen die bij het statuut 'werkstudent' komen kijken, moeten missen.

"Van academische bachelor naar master" heet de volgende lezing die we bijwonen, in de veronderstelling dat hier alle *do's* en *don'ts* terzake op een rijtje gezet zullen worden. Veel wijzer worden we niet. Iedere student die zich enigszins interesseert in zijn onderwijscarrière weet onderhand wel dat je ofwel rechtstreeks kunt doorstromen van bachelor (BA) naar master (MA), ofwel via een voorbereidingsprogramma of een verkorte BA. Wanneer een opsomming van alle aangeboden masters zich inzet met de MA Godgeleerdheid en godsdienstwetenschappen houden we de eer aan onszelf. *For time is money.*

CLINICLOWN

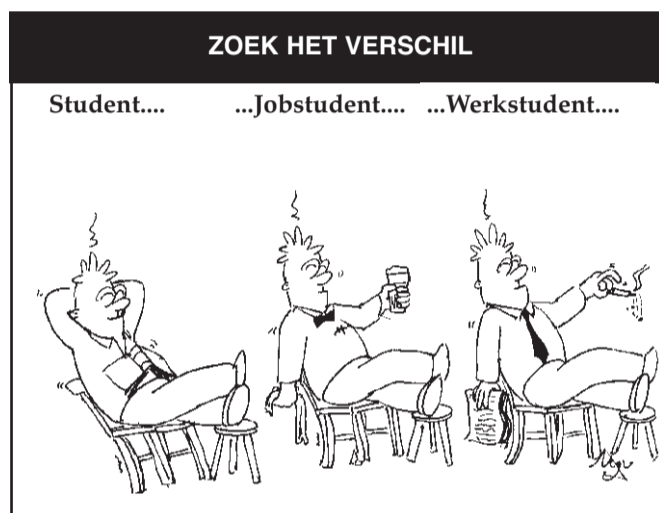
Wat ons weer op het marktplein brengt. Alle interessante masteropleidingen ten spijt, stuwt de *invisible hand* ons naar het

kraam met postgraduat van de KHLim (Katholieke Hogeschool Limburg). 'Adventure Education Coach', dat móet toch boeiend zijn? Bij nader inzien is het gewoon een vervolgoopleiding bij de BA Orthopedagogiek. Geen spek naar onze bek dus. Een ander postgraduaat van de KHLim is de Circus-Theater Academie. Bij de vraag naar de waarde van een dergelijke kwalificatie op de arbeidsmarkt blijken afgestudeerden vaak carrière te maken als cliniclown.

Aan dezelfde KHLim bevindt zich de Media en Design Academie, die een Master in Communicatie- en Multimedia design in de aanbieding heeft. Naast het reguliere traject, via de specifieke bachelor, kun je evengoed via de *premaster* (een marketingterm voor 'voorbereidingsprogramma') instromen, mits je al een BA diploma in kas hebt.

Een vreemde eend in de bijt is tenslotte de Wetenschapswinkel hoewel het project door zijn naam wel past in de kraam van de Masterbeurs. Een pijnlijk voorbeeld van een vlag die de lading niet dekt: het gaat hier om non-profitorganisaties die door geldgebrek studenten vragen een bepaald onderzoek uit te voeren bij wijze van een thesis.

We maken de balans op van een namiddagje *windowshopping* op de Masterbeurs en stellen ons de vraag naar de efficiëntie van het concept. Waarom uit je kot komen, wanneer er toch niet veel meer informatie te rapen valt dan met een paar muisklikken op internet. Zit iemand te wachten op een Masterbeurs die enerzijds behoorlijk uitgebreid is, maar anderzijds de 'concurrerende' instellingen geen forum biedt?

PSYCHISCHE ZORG STUDENTEN GECOÖRDINEERD

Zorgcoördinator + examenombuds = I

Diversiteit is een prioriteit in het beleid van Studentenvoorzieningen. Dat bleek vorige week nogmaals, toen het officiële fiat werd gegeven voor de functie van 'zorgcoördinator' voor studenten met een psychische functiebeperking. Daarnaast wordt er ook nog een Celhoofd Functiebeperking aangesteld met ingang van volgend academiejaar.

Robby Vangeel

In het buitenland zijn psychische functiebeperkingen bij studenten soms al evenzeer ingeburgerd als fysiek gehandicapten aan onze universiteit. De K.U.Leuven is bezig met een inhaalbeweging, wat blijkt uit de creatie van twee nieuwe functies. Studentenvoorzieningen zal door deze herstructurering bovendien veel consequenter gaan samenwerken met de Stuurgroep Diversiteit (met onder andere vice-rector Karen Maex).

Tot op de dag van vandaag zijn de bevoegdheden van de toekomstige zorgcoördinator versplinterd over verschillende werkkrachten. Doordat de materie in kwestie vaak een zeer beperkt aandeel van hun totale takenpakket vormt (bijvoorbeeld vijftien procent), kunnen ze soms amper meer doen dan de vergaderingen van het Steunpunt voor Psychosociale Omkadering (SPO) bijwonen. Het SPO (met onder andere vertegenwoordigers van de Universitaire Parochie, de Sociale Dienst en Studieadvies) coördineert tot nader

order al zes jaar lang "ad hoc" de zorg voor studenten met een zware psychiatrische functiebeperking.

Hadi Waelkens heeft vorig jaar het 'cliënteel' van het SPO (ruim veertig studenten) doorgelicht. De onderzochte populatie meent dat het op gebied van dienstverlening en klimaat aan de K.U. Leuven beter kan; in concreto op het vlak van sensibilisering (zowel bij profen als bij medestudenten), een minder belastend examensysteem en meer visibiliteit van de bestaande dienstverlening. De bestaande faciliteiten worden in de studie van Waelkens op zich wel positief gequoteerd, maar vaak zijn de procedures die ermee gepaard gaan veel te complex.

AANSPREEKPUNT

Uit Waelkens' studie bleek duidelijk dat er vraag was naar één centrale contactpersoon, zeg maar een 'zorgcoördinator'. Marlies Lemmens had na een onderzoek (afgerond in 2006) al voorgesteld een dergelijke functie te creëren. Let wel: zorgcoördinatie is geen zorgverlening. Naast 'logistieke' ondersteuning van studenten met een psychische functiebeperking zal de zorgcoördinator ook een aanspreekpunt zijn voor derden uit de omgeving van de studenten in kwestie. Een resident of kottgenoot kan zo bijvoorbeeld informeren hoe hij het best kan omgaan met een welbepaalde student met psychische functiebeperking.

Aanvankelijk was het de bedoeling de functies van examenombuds en zorgcoördinator te scheiden. Schijnbaar niet meer dan logisch: de zorgcoördinator verdedigt de belangen van de student, terwijl een examenombuds veel objectiever moet zijn. Om organisatorische redenen werden de twee uiteindelijk toch samengevoegd, omdat teveel differentiëring de drempel zou verhogen.

Hoewel het niet de bedoeling is om de facultaire ombudsdienst te omzeilen, kunnen studenten met een psychische functiebeperking op facultair niveau soms op weinig begrip rekenen. Ombudslui worden nu eenmaal te pas en te onpas met excuses bekogeld — het ene al geloofwaardiger dan het andere. In dergelijke gevallen kan de steun van de zorgcoördinator/ombuds beslissend zijn.

Het universiteitsbeleid mag dan *goodwill* tonen ten aanzien van de vergeten doelgroep, maar de studentenvertegenwoordiging rust niet op haar lauweren — integendeel. Stijn Demaré van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO): "Binnen de stuurgroep Diversiteit was er een leemte voor psychische functiebeperkingen: er zijn enkel klankbordgroepen voor allochtonen en fysiek gehandicapten." Daarom richtte hij een Discussiegroep voor Psychosociaal Welzijn op. Het initiatief heeft inmiddels al twee geslaagde vergaderingen achter de rug. Ook hier kwam de vraag naar sensibilisering weer naar voren. Demaré wil daar volgend jaar zelf alvast zijn steentje toe bijdragen met filmavonden met duiding en debatten tussen deskundigen ter zake.

Taxi's Kenny

Evaluatie

Sinds vorig academiejaar kent de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) een nieuwe bestuursstructuur (zie pagina hiernaast). Maar hebben de veranderingen het gewenste effect gehad? En welke onhebbelijkheden kent de nieuwe structuur?

De oude structuur bestond enerzijds uit vier thematische raden met elk hun werking en bestuur, en anderzijds uit drie geledingen, waaronder *Veto*. Beslissingen die alle studenten aanbelangden, werden genomen op een Open Algemene Vergadering. Naast specifieke expertise was de sterkte van het oude systeem de onafhankelijkheid van de delen ten opzichte van elkaar en de daaraan gepaarde verdeling van de macht. Door de (ideologische) verschillen tussen de raden was er een zeker evenwicht. Een spel van *checks and balances*.

Toch luidde de roep om centralisatie, vooral vanuit de kringen. Het participatiedecreet van 2004, dat studenten het recht geeft om op alle bestuurlijke niveaus van de universiteit mee te draaien en dus een aanpassing veronderstelde van de LOKO-structuur, bood de gelegenheid om de hervormingsplannen door te voeren.

CUMULATIE

Binnen de studentenbeweging gaan stemmen op dat de inspanningen weliswaar voor een grotere naamsbekendheid hebben gezorgd, maar dat de vertegenwoordiging niet is geoptimaliseerd. De vragen die men zich stelt, al dan niet openlijk, zijn: functioneren de deelbureaus (de erfgenamen van de raden) wel efficiënt en productief? Is er geen verlies aan expertise? Heeft de AV nu niet een te druk en ruim programma en wordt discussiëren daarom niet moeilijker? En waar is het belangrijke element van wederzijdse controle?

Evaluatie van de structuur is nodig, en dan voornamelijk de rol van de voorzitter binnen een werking waar standpunten breed bediscussieerd worden door de achterban. Sinds vorig jaar zetelen studenten, bij monde van de (onder) voorzitter, nu ook in de belangrijkste bestuurlijke organen van de K.U.Leuven: het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) en de Raad van Bestuur (RvB). Gezien het statuut van medebestuurder krijgt de voorzitter meer informatie, maar moet hij ook vaker discretie aan de dag leggen. Beleidsplannen strooi je immers niet in het rond. Maar de principiële vraag die zich hier laat gelden, is of een cumulatie van ambten in het geval van de voorzitter en dus een cumulatie van kennis wel wenselijk is. Al te gemakkelijk kan de voorzitter de macht naar zich toetrekken en anderen intimideren bijvoorbeeld bij het bepalen van agenda's en tijdens het modereren van discussies. Wie controleert *nu* de voorzitter?

De discussie over de 'nieuwe' werking is binnen LOKO nog niet gevoerd, en met de verkiezingen in zicht, lijkt het niet meer dit jaar te gebeuren. Al probeert de voorzitter dit alsnog te doen via een zogenaamde 'biechtstoelprocedure' te ontwikkelen, kunnen LOKO'ers hem vertellen wat ze denken over de structuur en werking van LOKO.

Het probleem is dat deze structuur en machtsverhoudingen binnen LOKO zelfbehoudend zijn: durft een kandidaat-voorzitter zich af te zetten tegen zijn voorganger? Durft iemand de structuur van een organisatie aan te passen als dat betekent dat hij daardoor zelf minder (in)formele macht krijgt?

Deze vrijdag zijn er LOKO-verkiezingen, onder andere voor voorzitter en ondervoorzitter. Laat de AV de huidige structuur en dus het gebrek aan dynamiek voortduren of stelt ze zichzelf toch enkele fundamentele vragen en komt er een kentering?

Maarten Goethals

Alle geruchten die de auteur ten berde brengt, zijn voor eigen rekening, aangezien deze tekst een opinieartikel is.

LOKO ONDER DE LOEP VAN LOKO-MENSEN

LOKO-Centraal: geen terminus

Twee jaar geleden werd de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie gecentraliseerd. Dat het nodig was verandering te brengen in de structuur, was voor alle betrokkenen wel duidelijk. Of die hervorming werkelijk geslaagd is, is een andere zaak.

Simon Horsten

Een organisatie heeft in de eerste plaats een doel. Bij de studentenbeweging is dat het vertegenwoordigen van studenten, zowel in interne raden en vergaderingen als tegenover de (academische) buitenwereld. Elke organisatie dient ernaar te streven een structuur te creëren die de organisatie zo goed mogelijk in staat stelt het beoogde doel te bereiken. Vandaar dat structuren soms veranderen: omstandigheden evolueren en het doel wordt om de zoveel tijd wel eens gherdefinierd. Zo ook werd de structuur van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie in mei 2005 grondig hertekend.

DYNAMIEK

De meest in het oog springende verandering, die ook door de pressen van weleer als belangrijkste vooruitgang werd beschouwd, is de eengemaakte Algemene Vergadering (AV), die over alle thema's waar vroeger verschillende raden over beslisten, nu als enige vergadering beslissingsrecht heeft (zie ook kaderstuk). Zowel onderwijsmaterie als sociale zaken, sportactiviteiten als cultuurevenementen passeren de tweewekelijkse AV. Dat maakt van de vergadering een ongelooflijk log orgaan dat soms verzwelgt in zijn agenda. Er wordt langer vergaderd dan vroeger, maar minder gediscussieerd, zo klinkt het uit de mond van verscheidene huidige bureauleden en stafmedewerkers. Op eenzelfde tijdsperiode moet nu over minstens drie keer meer thema's gesproken worden, wat de grondigheid onmogelijk ten goede kan komen. "Ook de expertise is nu niet meer zo aanwezig," zegt oud-onderwijsvertegenwoordiger en -hoofdredacteur van *Veto* Bram Delen, die beide structuren meemaakte. "Wie zich bijvoorbeeld enkel voor onderwijs interesseert, ziet zich in de nieuwe AV genoodzaakt driekwart van de tijd te luisteren naar zaken die hem absoluut niet interesseren. Tijd die zeker nuttiger besteed kan worden." Discussies ten gronde worden op die manier almaar schaarser. AV's zijn geen plek meer voor levendige debatten (al was dat vroeger uiteraard evenmin altijd het geval): ze staan onder de studenten nu vooral nog bekend om hun 'saaigheid', de dynamiek is voor een groot deel gefnuikt.

VOORZITTER

Een tweede aanpassing van belang is de functie(omschrijving) van de voorzitter. Tot voor twee jaar werden de voorzitters

Onafhankelijk en gespecialiseerd

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) kent een lange geschiedenis van hervormingen. De laatste dateert van vorig academiejaar. De studentenbeweging moest centraliseren, zo heette het toen.

Tot vóór het academiejaar 2005-2006 bestond LOKO uit vier raden — Kringraad, Sociale Raad (SoRa), Sportraad en Kultuurraad — en drie geledingen — *Veto*, The Voice en Portulaca — met elk hun niche. In theorie opereerden zij onder de naam van LOKO, de facto profileerden zij zich onafhankelijk. Elke raad had immers zijn eigen Algemene Vergadering (AV), Bureau en voorzitter. Slechts wanneer standpunten moesten worden ingenomen over materie die elke student aanbelangt, zoals de rectorverkiezingen of inschrijvingsgelden, werd een Open Algemene Vergadering (OAV) ingericht waarop elke geleding aanwezig was.

Tussen de geledingen ging men uit van een 'gezonde concurrentie'. Jeroen Vandromme, voorzitter Kringraad 2004-2005: "De voordelen van dat systeem waren legio. Er was concurrentie tussen de geledingen en de voorzitters, waardoor de macht verdeeld was. Omdat in de verschillende delen telkens de verantwoordelijken van de kringen zaten, was er ook de expertise. Maar LOKO was onbekend onder de studenten. Sommigen kenden Kultuurraad of Sportraad, maar wisten niet dat het ging om één en dezelfde organisatie."

Verscheidene zaken leidden uiteindelijk tot hervormingen. Uit de discussies toen werd duidelijk dat de kringen gewonnen leken om Kringraad en SoRa samen te smelten. Die laatste had moeite met het opvullen van zijn mandaten en de voorzitter van Kringraad was voor de rector het gezicht van de studentenbeweging. Volgens Vandromme stonden de pressen op de veranderingen. "Ze aanvaardden sommige beslissingen van andere geledingen niet en wilden alles zelf voor het zeggen hebben op een AV, centraliseren dus. Dat was een bittere pil voor de deelraden."

(mg)

ters van de raden eerder beschouwd als 'primus inter pares', in Sociale Raad nog net iets meer dan in Kringraad. Nu, in een meer hiërarchische structuur, wordt van de voorzitter veel te veel geëist. Inhoudelijke input wordt vooral van 'boven' verwacht, terwijl de voorzitter ook nog met tal van administratieve en logistieke taken zit. Al kiest een voorzitter vaak ook zelf hoe ver hij of zij daarin gaat, zijn taakomschrijving laat immers veel toe. Sprekend is het voorbeeld van een onderwijsvertegenwoordiger vorig semester, reagerend op de vraag of er dit jaar al nieuwe dossiers waren aangebracht door de studenten: "Nee, Frederiek (de huidige LOKO-voorzitter, red.) heeft nog niets aangebracht." Zo'n situatie is onhoudbaar voor de voorzitter — geen superman — en rondt gevaarlijk voor de organisatie, voor de standpuntvorming.

Jeroen Vandromme, de laatste voorzitter van Kringraad, verduidelijkt wat de bedoeling was bij het creëren van de functies van voorzitter en ondervoorzitter: "We hoopten een dynamiek te verkrijgen door een gezonde strijd tussen de voorzitter en de ondervoorzitter, een beetje zoals vroeger tussen Kringraad en Sociale Raad. Ideaal is ook dat het geen vrienden zijn: zo blijft er een zeker evenwicht behouden." Het huidige duo dat aan de top van LOKO staat, werd echter als team verkozen en bepaalde dat dit jaar de voorzitter zich eveneens met een 'running mate' als ondervoorzitter kandidaat moet stellen. Van dynamiek is er haast geen sprake. De laatste voorzitter van Sociale Raad, Els Van de Beek, vult aan: "Bij de centralisatie van LOKO rekenden wij ook op een sterk bureau dat de controle op de voorzitter zou uitoefenen." Yanick Bos, momenteel studentenvertegenwoordiger in Acco, maakte beide structuren als vertegenwoordiger mee. "De voorzitterspositie is nu te sterk, soms zelfs intimiderend," stelt hij. "Zijn bevoegdheden zijn niet duidelijk omschreven, het gaat om slechts enkele paragrafen in het huishoudelijk reglement. Ook de ondervoorzitter heeft een onduidelijk statuut. De meerwaarde hiervan is nog niet bewezen."

De dominantie van de voorzitter wordt nog versterkt door zijn zitje als enige student in het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) van de universiteit. Daar worden zaken besproken die nergens anders geweten zijn, zodat zich bij de voorzitter een enorme hoeveelheid informatie concentreert die elders in de studentenorganisatie zoek is. Dat niet iedereen op de hoogte moet zijn van wat er op het GeBu gebeurt, is niet meer dan logisch. Dat enkel de voorzitter beslist wat geweten mag zijn en wat niet, is echter volstrekt ondemocratisch. Bovendien is er geen controle: niemand zit naast de voorzitter om te horen wat hij zegt en de verslagen van het GeBu zijn 'strikt vertrouwelijk' — lees: geheim. Ook oud-Kringraadvoorzitter en ervaren rot in de studentenbeweging Stephan Neetens ziet een probleem met het GeBu-mandaat: "Idealiter zijn de studentenmandaten in het GeBu, de Raad van Bestuur en de Academische Raad niet verenigbaar, zodat de vertegenwoordigers bijna gedwongen worden informatie uit te wisselen en elkaar op die manier vanzelf controleren." De voorzitter zit momenteel in de drie door Stephan genoemde organen. Binnen het bureau van LOKO (dat alle studenten met een mandaat verenigt) heerst hierover nog het meeste ongenoegen.

Een mogelijk gevolg van de cumul van mandaten is dat de voorzitter zich ten langen leste meer identificeert met het universiteitsbestuur dan met de studentenbeweging. Een voorbeeld was te horen tijdens de Algemene Vergaderingen, waar de voorzitter zelfs meermaals sprak over "Wij, het GeBu".

CONTINUÏTEIT

Een ander heikel punt is het statuut van de stafmedewerkers. Al tientallen jaren worden enkele studenten halftijds betaald om te werken bij de verschillende raden en nu dus ook bij het gecentraliseerde LOKO. Meestal waren zij daarvoor al vrijwilliger geweest bij LOKO en bleven ze als stafmedewerker een tweetal jaren aan, zodat ze over een behoorlijke kennis en ervaring beschikten. Helder De Schutter, oud-stafmedewerker Sociale Raad, weet te vertellen dat het Bernard Boone was die als Kringraadvoorzitter de vrijgestelden bij Kringraad omvormde tot stafmedewerkers. Deze dominante voorzitter wilde stafmedewerkers om secretariaatswerk te leveren. Wat er vandaag toe leidt dat 'dure' stafmedewerkers (een vaste kost) ingezet worden om A4-papier in post-it formaat te knippen, omdat het meer zou kosten de post-its in de winkel aan te kopen.

De stafmedewerkers bereidden ook inhoudelijke dossiers mee voor en gingen (in het geval van Sociale Raad) mee naar externe vergaderingen als waarnemers. Omdat de voorzitter van LOKO nu echt de 'werkgever' is van zes stafmedewerkers, is een informele omgang met hen moeilijker. Maarten Dermul, stafmedewerker tijdens het laatste jaar Kringraad, vindt dat de managementstijl van een voorzitter, of het nu kringraad of LOKO-centraal betreft, het verschil maakt. "Ik heb nooit het gevoel gehad dat Jeroen Vandromme mijn baas was. Uiteraard moet je verantwoording afleggen aan de voor-

zitter, maar Jeroen vroeg daar niet om. Pieter Michiels (*andere stafmedewerker, red.*) en ik vertelden aan Jeroen waar we mee bezig waren en omgekeerd. We verrichtten zowel inhoudelijk als logistiek werk en dit projectmatig. We werkten naar een bepaald project toe en ons werk werd afgerekend op de resultaten." De stafmedewerkers haalden voldoening uit hun projecten en klopten veel meer uren dan contractueel vastgelegd.

Nu is het echter zo dat stafmedewerkers zo weinig mogelijk inhoudelijk werk krijgen toebedeeld. Vooral administratieve 'secretarische'-taken vallen hen ten deel. Niet alleen zorgt dat voor ongenoegen bij de stafmedewerkers, na twee jaar is al duidelijk dat dit een enorm verlies is voor de expertise van de studentenbeweging. In een wereldje waar een groot verloop is van vrijwilligers (elk jaar verandert de samenstelling van de gemandateerden), is het hoogst noodzakelijk voor de

HET FEIT DAT DE LOKO-VOORZITTER GEEN WERK UIT HANDEN WOU GEVEN, HAD EIGENAARDIGE GEVOLGEN VOOR DE BEZIGHEDEN VAN ZIJN STAFMEDEWERKERS...

HAAL DE WATERPAS MAAR, DAT NIETJE ZIT SCHEEF!

continuïteit mensen te hebben met ervaring, die de nieuwe vrijwilligers inwijden in dossiers en zodoende een enigszins professionele vertegenwoordiging waarborgen. Bovendien zorgt het weinig aantrekkelijke profiel van de huidige stafmedewerkers ervoor dat geïnteresseerden slechts een jaar blijven.

Wel moet rekening worden gehouden met de kritiek dat stafmedewerkers het inhoudelijke debat niet mogen domineren. Het zijn immers de verkozen vertegenwoordigers die de stem van de studenten moeten verkondigen. Het is een moeilijke evenwichtsoefening voor zowel stafmedewerkers als bestuurders, maar ze is wel van fundamenteel belang. "Wij moesten ook opletten dat stafmedewerkers niet sturend zouden werken," zegt Els Van de Beek van Sora, "zij waren immers veel beter op de hoogte dan eender wie. En informatie geeft macht". Die informatie komt nu zowat enkel bij de LOKO-voorzitter terecht omdat iedereen bij hem rapporteert. Maarten Dermul heeft daar zo zijn eigen visie op: "Een goede voorzitter houdt zich bezig met het ontwikkelen van een visie en een strategie, en hij delegeert. Enkel een voorzitter die zich onzeker voelt, eist dat iedereen bij hem komt rapporteren."

FINANCIËEL

Al deze kritiek lijkt uit te wijzen dat er geen positieve kanten zijn aan de centralisering. Dat is uiteraard incorrect. Zo erkent zowat iedereen dat de naam — het merk — 'LOKO' bekenner en eenduidiger is geworden, studenten weten nu waar ze terecht kunnen, en de studenten spreken nu duidelijker met één stem. Vraag is natuurlijk of die stem representatief is.

Ook financieel is de structuur nu performanter, al stellen Yanick en enige andere LOKO'ers zich ook hier ernstige vragen bij. "De LOKO-top evalueert enkel haar eigen begroting, de AV heeft het er te druk voor en de Pecuniaire ControleCommissie (*een onafhankelijke commissie die zich over de financiën beeraadt, red.*) heeft geen bevoegdheden, zij kan enkel advies geven," zo klinkt het.

En voor alle duidelijkheid: weinigen zijn er voorstander van terug te keren naar de oude structuur met Sociale Raad en Kringraad. Zo ging het al een tijdje rondt slecht met Sociale Raad. "De kringen hadden een fout beeld van de raad," aldus Els Van de Beek, "ze dachten dat wij radicale communisten waren." Dat euvel is nu alleszins verholpen.

Eén gezicht als aanspreekpunt voor universiteit en studenten is een goede zaak, maar dat mag niet verhinderen dat een organisatie zichzelf evalueert en lessen trekt. Kritisch naar zichzelf kijken is een basisvoorwaarde om een organisatie gezond te houden.

Meer opinie zie pagina hiernaast.

FIENTJE MOERMAN HAALT HERSENTOEREN UIT

“Vrouwen willen niet vooruit geraken”

De Vlaamse minister van Economie en Wetenschap, doorkruist het hoger onderwijslandschap om haar licht op te steken bij de wetenschappelijke onderzoekers. Op 29 maart hield de Hersentoeer van Moerman halt in Leuven. Ze luisterde niet enkel naar de verzuchtingen van de onderzoekers, maar trad ook met hen in discussie. Het is maar de vraag wie er het meeste van opstak.

Gertie De Fraeye & Ilse De Witte

Veto: Het stamcelonderzoek van Catherine Verfaillie wordt momenteel onder de loep genomen. Zou het imago van het Odysseusprogramma, dat intellectuelen voor veel geld naar Vlaanderen haalt, er onder lijden als het onderzoek van één van haar boegbeelden niet geldig blijkt te zijn?

Minister Fientje Moerman: «Ten eerste vind ik dat je de resultaten van het onderzoek dient af te wachten, alvorens je mensen veroordeelt. Ten tweede lijkt het mij onwaarschijnlijk dat het Odysseusprogramma hiervan schade zou ondervinden. Wij (de Vlaamse regering, red.) voorzien de middelen voor het Odysseusprogramma, maar de volledige selectie van de onderzoekers ligt in handen van wetenschappers. Als er een imago geschaad zal worden, dan zal het dat van de wetenschapper zijn.»

MANNENBASTION

Veto: U hecht veel belang aan diversiteit in de hogere en middenkaders van onderwijsinstellingen. Hierbij lijkt u meer nadruk te willen leggen op de doorstroming van vrouwen dan van allochtonen of mensen met een functiebeperking.

Moerman: «Dat is niet juist. Er zijn sowieso weinig mensen met een functiebeperking en voor hen zijn de nodige maatregelen genomen. Zij kunnen perfect doorstromen in de wetenschappelijke wereld. Er zijn in het verleden een aantal hinderpalen geweest, maar de bepalingen van het FWO (Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, red.) zijn daaraan aangepast. Wat allochtonen betreft: je kan moeilijk een allochtoon professor maken als hij geen universitaire diploma heeft. Dus moet je ervoor zorgen dat de allochtonen op de universiteit terechtkomen.»

Veto: Er zijn toch allochtonen, hoewel weinig, aanwezig op de universiteiten en hogescholen?

Moerman: «De lijsttrekker van Groen! in Antwerpen heeft cultuurwetenschappen gestudeerd en doet nu. Er zijn allochtonen op de universiteiten. Diegenen die er zijn, kunnen ook doorstromen.»

Veto: De studenten hechten minder belang aan de genderproblematiek. Wat betreft de studentenaantallen zijn vrouwen bijgebeend. Als er minder vrouwen in het kader zitten, dan is dit misschien een bewuste keuze van vrouwen?

Moerman: «Eerst en vooral vraag ik mij af wanneer iets problematisch wordt voor studenten. Voor mij is het problematisch als 55 procent van de studenten meisjes zijn, als er meer generatiestudenten zijn onder de meisjes, als ze betere resultaten halen, als er op doctoraal niveau bijna 46 procent vrouwen te vinden zijn, op post-doctoraal niveau 38 procent, maar op het niveau van gewoon hoogleraren het percentage vrouwen daalt tot 8,56 procent. Dan denk ik toch dat de situatie lichtjes problematisch is.»

Mannen van vijftig in maatpak en stropdas kiezen geen rasta

Veto: Is de academische wereld zo'n mannenbastion dat vrouwen er geen kans krijgen?

Moerman: «Er zijn een aantal mechanismen. Maar ik moet wel zeggen: na drie Hersentoeeren begin ik mij serieus vragen te stellen over de vrouwen zelf. Soms willen ze niet vooruit geraken, tenzij ze iets kunnen bereiken door halftijds te werken of om vijf uur naar huis te kunnen vertrekken. Het eerste dat vrouwen moeten doen voor ze trouwen, samenwonen of kinderen maken, is een gesprek hebben met hun vriend en onder elkaar uitmaken wie welke taken op zich zal nemen. Dat is een keuze die ik niet voor hen kan maken. Ik ga geen concessies doen op de kwaliteit van het wetenschappelijk onderzoek, omdat het vrouwen betreft. Als je naar het buitenland moet, dan moet je naar het buitenland. En als je hard moet werken, dan moet je hard werken.»

«Daar staat tegenover dat in de FWO-commissies, een mannenbastion, vroeger slechts tien procent vrouwen zaten. En hoe kwam dat? Professor X ging, na tien jaar in de commissie, op emeritaat en bracht zijn eigen opvolger mee. Wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat elk individu bekwaamheid evalueert in functie van zijn eigen beeld en gelijkenis. Een jury met enkel mannen tussen de veer-

tig en de vijftig jaar in maatpak met stropdas, zal geen rasta met een doctoraat uitkiezen. In tegendeel, zij zullen een man tussen de veertig en de vijftig jaar aanwerven, omdat deze man voldoet aan de criteria die ze a priori voor zichzelf opgesteld hadden. Vandaar het belang om in personeelsselectie, ongeacht voor een universiteit, wetenschappelijk onderzoek of het bedrijfsleven, diversiteit in de selectiecomités te hebben. Zo kan je vermijden dat een bepaald criterium of een bepaalde perceptie van bekwaamheid de bovenhand haalt.»

Veto: Hoe verhoudt het Vlaamse Gewest zich tot het Waalse op het gebied van onderzoek? Is er veel samenwerking of specialisatie over de taalgrenzen heen?

(foto Nele Van Doninck)

Moerman: «Er bestaat samenwerking tussen het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) en het Fonds de la Recherche Scientifique (FNRS) die vroeger één fonds vormden. Ze zijn nog steeds in hetzelfde gebouw ondergebracht, dat ze ook samen beheren. Daarnaast heb ik een goede samenwerking met mijn collega van het Waalse Gewest, Marie-Dominique Simonet. We werken nu al samen rond de Interuniversitaire Actieprogramma's, maar de samenwerking zou nog verder kunnen uitgebouwd worden.»

«Specialisatie is een tendens binnen Europa. Wanneer een onderzoeker resultaten ter beschikking heeft van een collega in de Europese onderzoeksruimte, waarom zou hij hetzelfde onderzoek dan nogmaals moeten uitvoeren? Die onderzoeker zal zich op andere aspecten van het onderzoek richten. Het heeft geen zin om specialisatie op te leggen, dat wijst zichzelf wel uit. Ik heb trouwens ook niet de bevoegdheid om specialisatie op Europees niveau op te leggen. Hoeveel middelen je ook uitgeeft aan onderzoek, ze zullen altijd schaars blijven. Dat is nu eenmaal een economisch gegeven, dan doe je beter geen dubbel werk.»

BETA

Veto: U wil meer vraaggericht onderzoek stimuleren. Vanuit humane wetenschappen vraagt men zich echter af hoeveel bedrijven er geïnteresseerd zijn in onderzoek vanuit deze richtingen.

Moerman: «Het is niet de bedoeling om eender welk doctoraatsmechanisme op te heffen en te vervangen door een instrument dat bedrijfsgestuurd is. Als we daarover spreken, dan gaat het om geld dat er bovenop komt. Ik denk dat het bedrijfsleven in eerste instantie inderdaad meer interesse zal hebben voor de gamma- en betawetenschappen (benaming die in Nederland vaak gebruikt wordt om respectievelijk gedragswetenschappen en exacte wetenschappen aan te duiden, red.), maar ook meer en meer voor humane wetenschappen.»

«De problemen zitten, economisch gezien, niet meer in de technologische beperkingen, maar in de acceptatie van nieuwe producten door de consumenten. In marketing en marktonderzoek heb je eveneens elementen van psychologie en vergelijkend cultuuronderzoek nodig. Het komt er gewoon op aan om, ook vanuit de humane wetenschappen, na te denken over wat ze kunnen aanbieden.»

«In heel mijn beleid, ook in de groei van de middelen, is er een evenwicht voorzien. Dat geldt tussen het bedrijfsleven en de overheid, fundamenteel en toegepast onderzoek en ook tussen humane en exacte wetenschappen. Maar dat zal niet altijd worden weerspiegeld in de middelen. Het kost immers veel meer om een onderzoeker van het labo van nanotechnologie van IBM, met dure apparatuur te installeren, dan om een filosoof uit Leiden terug naar België te halen met de Odysseusgrant.»

RIJKSTE

Veto: Vindt u dat ondernemerschap meer structureel in het onderwijscurriculum dient opgenomen te worden?

Moerman: «Absoluut. Wetenschappelijk onderzoek vertelt ons — gelukkig kunnen we een beroep doen op wetenschappelijk onderzoek — dat 96 procent van de kinderen van zes tot acht jaar creatief is. Wanneer ze van de schoolbanken komen, heeft het onderwijs zijn werk gedaan en is er nog slechts twee à drie procent creatief. In samenwerking met de minister van Onderwijs hebben we heel wat ondernemerschapprogramma's op poten gezet. Maar initiatieven zoals de klassieke mini-onderneming en Vlajo (Vlaamse Jonge Ondernemers, red.) zijn niet voldoende. Vaardigheden als zelfstandig en creatief denken, initiatief nemen, kunnen niet beperkt blijven tot het vak ondernemerschap. Hieraan moet in alle vakken aandacht worden besteed. Het is een volledig andere aanpak die tot stand gebracht moet worden.»

Veto: Moet er enkel een mentaliteitswijziging teweeg gebracht worden om het ondernemerschap te promoten, of is het zelfstandigenstatuut niet aantrekkelijk genoeg om voldoende mensen te verleiden om te ondernemen?

Moerman: «Je kan niet anders dan in België vast te stellen dat een groot deel van onze beroepsbevolking al zelfstandig is, namelijk 11,6 procent. Dit percentage ligt veel hoger dan in andere landen. Zo onaantrekkelijk zal het zelfstandigenstatuut dus niet zijn. Wanneer er al zoveel zelfstandigen zijn, is het natuurlijk moeilijk om dit percentage omhoog te krijgen.»

«Een ondernemer moet bereid zijn economische risico's te nemen — de essentie van ondernemerschap — maar heeft evenveel recht op een sociaal statuut als een andere burger: zwangerschapsverlof, een ziekteverzekering tegen kleine én grote risico's, een pensioen. De laatste jaren zijn de statuten sterk naar elkaar toe gegroeid. Het sociaal statuut kan geen hindernis meer zijn, en ook de financiering niet, na alle maatregelen die er in Vlaanderen de voorbije jaren genomen zijn. De oprichtingsformaliteiten zijn eveneens enorm vereenvoudigd en veel sneller dankzij de ondernemingsloketten.»

Veto: Toch wordt er in andere landen meer ondernomen, wat ligt er dan aan de basis van dit verschil in ondernemerschap?

Fientje Moerman: «In vele landen wordt er ondernomen uit noodzaak. Als je afstudeert en er is geen werk voor jou, dan

Als je afstudeert en er is geen werk, moet je zelf wel een onderneming beginnen

zal je vlugger iets opstarten omdat je geen andere optie hebt. Bij ons is het sociaal vangnet zo goed uitgebouwd dat ondernemen uit noodzaak zo goed als onbestaande is. Vlaanderen is één van de rijkste regio's van de wereld en één van de beste om in te leven. Dat maakt dat men minder bereid is om risico's te nemen, te investeren en steenhard te werken om een eigen zaak op te starten.»

«Wat wij vanuit het beleid willen doen, onder andere met Flanders DC, is het ondernemerschap promoten. Wij hebben een aantal ondernemers bereid gevonden om hun ervaringen te delen met scholieren. Een school kan ondernemers uit de pool (de Flanders DC Fellows, red.) inhuren om hen te laten vertellen over hun leven als ondernemer. Ik heb laten onderzoeken wat de studie- en beroepskeuze bij jongeren bepaalt. Blijkt dat ongeveer 55 procent van de jongeren daarbij advies accepteert. De ouders staan het hoogst genoteerd als invloed, rolmodellen in het beroep komen op de tweede plaats.»

❖ Discussieer verder op het forum!

Dertien in een dozijn (10): Faculteit Economische Wetenschappen

De Ekobar

Diep verscholen in de kelders van het Vanden Heuvel Instituut (VHI) ligt de Ekobar van de faculteit economie. Weinig bekend onder het Leuvense studentenvolk, maar *dé place to be* voor elke rechtgeaarde econoom of handelsingenieur.

De Ekobar, niet te verwarren met de Dulci-fakbar van Ekonomika, is elke dag open tussen negen en zes en serveert drankjes, yoghurt, snoepgoed en belegde broodjes aan zeer democratische prijzen. Zo kost een belegd broodje amper 70 cent. Voor een broodje met groenten tel je één euro neer. Ekobarverantwoordelijke Ankatrin Pessemier legt uit waarom de zaak zo goed verborgen blijft voor de rest van de Leuvense studenten: "Wij maken weinig reclame, enkel bij het begin van het academiejaar nemen we onze eigen eerstejaars mee op tocht en laten we hen kennismaken met de Ekobar. De bar fungeert niet alleen als gezellige eet- en drinkgelegenheid maar ook als cursusdienst, vergaderplaats en als locatie voor jaarraden en themamiddagen. Zo worden er wel eens kicker- of pooltoernooien gehouden op de daarvoor voorziene tafels en worden er tv-series uitgezonden gedurende een bepaalde week. Ook 's avonds vinden er soms activiteiten plaats zoals een barbecue, receptie of spelletjesavond."

GESCHIMMELD

Op de vraag hoe de Ekobar kan overleven tussen alternatieve gelegenheden zoals fakbars en Alma, antwoordt Ankatrin: "We houden het graag klein en gezellig. In de Ekobar heerst ook meer een praatcultuur dan een muziekcultuur. De radio staat wel aan, maar enkel als achtergrondgeluid. Verder liggen er ook enkele kranten zoals Metro, De Standaard, De Tijd en Veto. De fakbars vormen niet zozeer concurrentie voor ons aangezien wij vroeger onze deuren openen en ons beperken tot het schenken van niet-alcoholische dranken. Wij proberen met onze bar voornamelijk een dienstverlening te zijn naar economen toe waardoor je meer dat jeugdhuysgevoel krijgt. Als je binnenkomt, ken je meteen de mensen rondom je. Er wordt hier veel rondgehangen of 'geschimmeld' zoals wij wel eens zeggen."

De Ekobar kent binnen het presidium van Ekonomika één verantwoordelijke die op zijn of haar beurt beschikt over een klein comité dat de dagelijkse werking van de bar voor haar rekening neemt. Voor hun jaarlijkse budgetrekening zijn de comitéleden van de bar niet afhankelijk van het presidium maar van de Raad van Bestuur die wordt gevormd door een studentenfractie en niet-studentenfractie. Sinds de oprichting van de bar aan het eind van de jaren zestig voelen de economiestudenten zich thuis in de kelders van het VHI in de Dekenstraat. Maar de laatste tijd worden ze binnen de gebouwen van het VHI wat verdrongen door de faculteiten psychologie en pedagogie. Mogelijk moet de Ekobar binnen een aantal jaar verhuizen naar een nieuwe locatie. "De Ekobar zal zeker niet verdwijnen," stelt Ankatrin, "Daar zullen de studenten wel voor vechten."

De Ekobar bevindt zich in het Vandenheuvel Instituut en is open van ma-do van 9u tot 18u en op vrijdag van 9u tot 16u.

Hoop doet leven

Het SPES-forum (Spiritualiteit in Economie en Samenleving) ontstond in 2000 als een spin-off van de K.U. Leuven. SPES — hoop voor de (Latijnse) vrienden — is een netwerk van organisaties en personen die spiritualiteit als publiek goed in de samenleving en economie willen bevorderen. **Economie en ethiek: een contradictio in terminis?**

Jochanan Eynikel, coördinator van SPES: «Het SPES-forum ontstond uit een samenwerking tussen het

Centrum voor Economie en Ethiek aan de K.U. Leuven en het Centrum voor Ethiek aan de Universiteit Antwerpen (vanaf 2004). Professor Luk Bouckaert is de grote bezieler achter het SPES-forum. Hij was tevens de oprichter van het Leuvense Centrum voor Economie en Ethiek. Zijn uitgangspunt is steeds geweest dat er nood is aan meer ethiek in de bedrijfswereld: vertaald naar duurzaam ondernemen, *corporate governance* en dergelijke meer. Maar het universitaire onderzoekscentrum kon niet aan alle behoeften tegemoetkomen. Het volstaat immers niet dat bedrijven een ethische code opstellen om een werkelijke verandering in de bedrijfsstructuur teweeg te brengen. Zolang mensen binnen het bedrijf niet handelen vanuit een intrinsieke beleving, blijft alles bij het oude.»

«Daarom werd het SPES-forum opgericht, eerst in de schoot van de K.U. Leuven, vanaf 2004 als zelfstandige vzw SPES Academie in het Jezuitenhuys in Heverlee om te voorzien in een soort vorming voor bedrijven. Het Jezuitenhuys is een plaats waar spiritualiteit sterk aanwezig is, toch zijn het vooral praktische overwegingen die de doorslag gaven voor de locatie: het zijn goedkope bureaus nabij Leuven. Spiritualiteit omvat veel meer dan enkel religieuze spiritualiteit. SPES bekijkt spiritualiteit ook niet als de individuele zingeving van het individu, maar als iets dat mensen met elkaar, met de natuur of met God kan verbinden. SPES is een pluralistische vereniging, ondanks het feit dat we in het Jezuitenhuys gevestigd zijn. Wij tellen dan

ook leden uit de joodse, islamitische en christelijke wereld.»

«We organiseren met SPES bijvoorbeeld een reeks workshops, een soort bedrijfsbezoeken, waarbij we een kijkje gaan nemen bij bedrijven die ondernemen vanuit een ecologische, sociale of zelfs religieuze bezieling. Een bedrijf waar mensen aan het werk kunnen die elders geen werk vinden, zoals ex-gedetineerden of gehandicapten, kan op het programma staan, maar evengoed een brouwerij als Westmalle die geïnspireerd wordt door de christelijke geloofsleer. Door middel van onze colloquia en workshops tracht SPES spiritualiteit als concrete inspiratiebron in het dagelijkse leven te tonen. Dit jaar hielden we al een colloquium over interculturele dialoog en over wetenschap en spiritualiteit. Einstein bijvoorbeeld legde een grote spiritualiteit aan de dag in zijn wetenschapbeoefening, die niets met religie van doen had.»

«Ondanks het feit dat SPES op eigen benen staat, met eigen sponsors, zijn er nog sterke banden met de K.U. Leuven. Soms worden er colloquia in samenwerking met de K.U. Leuven georganiseerd, zoals het onlangs plaatsgevonden colloquium rond wetenschap en spiritualiteit. Daarnaast zijn er veel academici terug te vinden in het ledenbestand. Leden bevinden zich in het goede gezelschap van oud-rector Dillemans en de huidige rector van de K.U. Leuven.»

"Geen bende zelfzuchtige studenten"

Niemand heeft er naast kunnen kijken: het was kiesweek voor Ekonomika. Het opkomende presidium hield de traditie in ere en organiseerde allerlei spraakmakende evenementen, deelde kosteloos drank en eten uit en fleurde de straten van het Leuvense op met diverse standjes en kernisattracties. Te midden van het vrolijke feestgewoel vinden wij de uittredende preses terug die ons even te woord staat.

Hilke Heremans: «De kiesweek is tot hier toe prima verlopen. Er zijn wel enkele incidenten geweest, maar daar waren onze studenten niet verantwoordelijk voor. Deze week staan er nog een aantal heel leuke evenementen op het programma, zoals het smartlappenfestival vanavond. Ik ben voorzitter van het neutrale comité wat voor- en nadelen met zich meebrengt. Zo moet ik niet aanschuiven wanneer ik een drankje wens, maar anderzijds kan ik er niet zorgeloos van genieten. Ik moet immers onderhandelen met de stad, de politie etc.»

Veto: *Ekonomika staat bekend als een excentrieke kring. Kan je je daar in terugvinden?*

Hilke: «Onze kring organiseert inderdaad grootse en rijkelijke evenementen zoals *Rewind* en het galabal in *San Marco Village* wat ons het imago van excentrieke kring oplevert. Maar dat is dan ook de bedoeling van zulke evenementen. Ekonomika wenst zich expliciet te profileren als mooiste, beste en rijkste kring met extravagante activiteiten zodat wij hier op lange termijn de vruchten van kunnen plukken. Winst is zeker niet onze prioriteit, imago en openheid echter wel. Dat streven naar een nogal extreem imago heeft ook minder positieve gevolgen natuurlijk. Zo denken veel studenten nog maar al te vaak dat economen arrogante mensen zijn, dat wij willen opscheppen met onze activiteiten, maar we bedoelen daar echt niets verkeerd mee. Het is eenvoudig: als een student iets nodig heeft, zelfs al ben je geen econoom, kan je steeds bij ons terecht. Wij staan open voor iedereen.»

Veto: *Heeft het team van het voorbije jaar nog andere opzienbarende zaken verwezenlijkt?*

Hilke: «Zeker en vast. Mijn presidium kon de economiestudenten cursussen aanbieden aan een zeer voordelige prijs, het lidkaartensysteem werd evenals de cursusdienst geautomatiseerd en de omzet van onze interne werking nam sterk toe. Het klinkt waarschijnlijk een beetje professioneel, maar onze kring is dan ook een semi-professionele studentenbeweging.»

Veto: *Economen worden er af en toe van beschuldigd verwaande materialisten te zijn. Een terechte opmerking, of een verankerde misvatting?*

Hilke: «Ik vermoed dat sommige economen deze eigenschappen — zeker het streven naar materiële welstand — bezitten. Economen worden dan ook getraind om met geld om te gaan, waardoor het streven naar materiële welstand een vanzelfsprekend gevolg wordt van onze opleiding. Dat neemt natuurlijk niet weg dat wij om andere mensen en studenten geven. Economen zijn geen bende zelfzuchtige studenten. Maar het zou kunnen dat wij speltheoretisch gezien af en toe de minder stoffelijke gevolgen en/of voordelen van een aantal beslissingen en acties soms onvoldoende inschatten. Voor mezelf tracht ik daar wel zo veel mogelijk op te letten. Hopelijk kom ik nu niet over als een betweterige filantroop (*lacht*).»

HET IDEE VAN EEN WERELDWIJDE STUDENTENKOEPEL

Het communisme voorbij

Het idee om alle studenten ter wereld te verenigen in één unie leeft opnieuw. Duitsland en Zwitserland nemen het voortouw en trachten de andere Europese studentenorganisaties te bewegen tot eenzelfde visie.

An Moerenhout

Het idee van een wereldwijde studentenkoepel is geen plotse ingeving van enkele studenten, wel is het een idee dat al bijna honderd jaar bestaat en tot zeven jaar terug ook concrete vormen aannam. In de nasleep van de gruwelen van de Tweede Wereldoorlog werd de International Union of Students (IUS) opgericht. Ondanks de nobele intenties en het omvangrijke draagvlak moest de unie doorheen de jaren afrekenen met anticommunistische en vooral communistische invloeden. Langzaamaan werd zij een instrument in handen van deze laatste waardoor men niet langer van een representatieve unie kon spreken. De val van de muur van Berlijn betekende dan ook het begin van het einde. De internationale unie stierf enkele jaren later een stille dood.

Maar nu staat het idee van een wereldwijde unie opnieuw volop in de aandacht. Meerdere landen in Europa zien het nut ervan in en schaarden zich op de conferentie van Malta, waar de vertegenwoordigers van veertig Europese landen aanwezig waren, dan ook achter het idee. Het enige discussiepunt handelt over de fundamenten van deze nieuwe internationale unie.

Eenzijds pleiten er een aantal landen onder leiding van Duitsland om de *International Union of Students* opnieuw tot leven te roepen, weliswaar zonder de communistische invloeden, terwijl er aan de andere zijde een aantal landen onder leiding van Zwitserland de mening zijn toegedaan dat

er een volledig nieuwe unie uit de grond moet worden gestampt.

NEUTRALITEIT

Chris Boesch, voorzitter van het internationale comité van de nationale studentenorganisatie van Zwitserland, vertelt waarom hun studentenvertegenwoordigers geen oplossing zien in een nieuwe unie gebaseerd op de *International Union of Students*. "De status van deze unie is vooreerst al niet duidelijk," argumenteert hij. "Daarnaast is de structuur bijna onmogelijk te doorgronden en zijn er nog steeds schulden die deze unie moet betalen." Ook het verleden van de unie ziet Chris Boesch als een struikelblok. "Een nieuwe wereldwijde unie moet neutraal zijn zodat alle landen in de wereld lid kunnen en willen worden. Het is misschien kenmerkend voor ons land, maar de neutraliteit van een nieuwe unie dragen wij hoog in het vaandel (*lacht*)."

Katharina Binz, de in Malta aanwezige studentenvertegenwoordiger voor Duitsland, is een totaal verschillende mening toegedaan. "Een nieuwe unie stichten zou verloren moeite zijn," vertelt zij. "Er heeft al een unie bestaan: een unie met naam en met leden in alle landen van de wereld. Bovendien zijn de tijden veranderd. De oorlog tussen het Westen en het communisme is voorbij, en de communisten zijn niet meer zo machtig als vroeger. Het is van belang dat wij leren uit het verleden en niet dezelfde fouten maken."

CONTACTEN

Beide landen mogen dan wel van mening verschillen wat betreft de fundamenten van de nieuwe wereldwijde unie,

over de toekomst zijn zij eensgezind. "Nu moeten we de juiste mensen contacteren en de solidariteit aanwakkeren. Het zoeken naar contacten zal heel wat tijd in beslag nemen, maar het enthousiasme is er en de redenen om het idee concreter uit te werken, zijn talrijk."

WE HEBBEN DE STUDENTENRAAD OPGERICHT, WAT DOEN WE NU?

• Discussieer mee op www.veto.be/forum
Studenten willen niet in het buitenland studeren?

(advertentie)

89,8%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

VLAAMSE EISEN VOOR EUROPESE MINISTERS

Bologna à la carte

Binnen enkele weken vergaderen de Europese ministers van Onderwijs in Londen. Ze zullen er de verwezenlijkingen en toekomstplannen van het Bolognaproces bespreken. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) legt haar eisenpakket voor. En hoe staat het met de invulling van Bologna aan de K.U.Leuven?

An Moerenhout & Gertie De Fraeye

VVS hekelt de traagheid van de Europese topontmoetingen. Sinds de vorige ministeriële bijeenkomst in Bergen twee jaar geleden, is er bitter weinig veranderd. De vooropgestelde doelstellingen zijn te vaag en hebben daardoor weinig effect. Het gevolg is dat de ministers een Bologna-à-la-carte hanteren en enkel doorvoeren wat hen het beste past. Op die manier ontstaat er een Bologna van verschillende snelheden. Volgens Piet Verhesschen, vertegenwoordiger van de K.U.Leuven in het Vlaams Bologna-promotorenteam, is dit gevaar niet denkbeeldig. Hoewel hij die stelling niet hard kan maken "zie je in de steekproef duidelijk dat er verschillende snelheden zijn."

VVS heeft de sociale dimensie van het Bolognaproces tot topprioriteit verklaard. De organisatie pleit voor evenredige participatie: iedereen moet de kans krijgen om deel te nemen aan het hoger onderwijs. Zonder een breed draagvlak kan het Bolognaproces onmogelijk slagen. Vanuit die redenering pleit VVS voor lagere inschrijvingsgelden, meer studiefinanciering en betere studentenvoorzieningen.

Vooralsnog werd de sociale dimensie niet als criterium opgenomen in de *stock-taking*, die de vooruitgang van de verschillende doelstellingen meet per land en dus een instrument is om deelnemende landen aan te zetten tot meer inspanningen.

De financiële drempel om in het buitenland te studeren is een belangrijke remmen-

de factor. Daarom stelt VVS dat er meer en hogere mobiliteitsbeurzen moeten komen, en moet de studiefinanciering overal meeneembaar zijn. Op logistiek vlak zijn de visumprocedures een grote belemmering. Ook ondervinden studenten vaak problemen met de erkenning van hun opleiding in het buitenland.

MACHINERIE

"Als universiteit moeten we de studenten voluit steunen in hun nadruk op de sociale dimensie van Bologna," stelt Verhesschen. "De drempels moeten zo laag mogelijk zijn. Tegelijkertijd moet men erover waken dat hoger onderwijs niet gereduceerd wordt tot een machinerie die arbeidskrachten voor de bedrijfswereld levert. Het vormingsaspect moet ook belangrijk blijven."

Een andere vaststelling van Piet Verhesschen: de studentenmobiliteit is niet evenwichtig. "Het zijn vooral studenten uit armere landen die naar de rijkere komen," Hij concludeert: "De hindernissen van mobiliteit moeten weggewerkt worden. Mart Buekers (coördinator studentenbeleid aan de K.U.Leuven, red.) denkt echter dat er bij studenten überhaupt te weinig bereidheid is om hun licht op te gaan steken in andere contreien. Daarom is er een mentaliteitswijziging nodig onder de studenten."

Bologna, qué?

Het Bolognaproces is een ambitieuze doelstelling waaraan 29 Europese landen deelnemen. Tegen 2010 zou er een Europese Hoger Onderwijsruimte gecreëerd moeten worden. Daartoe werd de BaMahervorming doorgevoerd, en wordt studentenmobiliteit zoals Erasmus gepromoot.

PHOTOLIMITS STELT TENTOON IN CORSO

Fotografen Zonder Grenzen

Een vastberaden inwoner van Doel, een gangster op een operatietafel en een Indiër met een indringende blik. Waarom zijn deze mensen verenigd in één kamer? Fotografie Isabelle Pateer legt uit.

Eline Vanuytrecht

Isabelle Pateer: «In de fototentoonstelling *Stories* proberen wij verschillende invalshoeken van sociale reportagefotografie samen te brengen. De groepstentoonstelling gaat uit van ons fotografenplatform *Photolimits* dat in 2006 het licht zag. Het platform verenigt vier professionele documentairefotografen: Bernard Onderdonck, DannyVeys, Ronny Smedts en mezelf. Ons uitgangspunt om *Photolimits* op te richten was het bundelen van de kracht en de diversiteit die uitgaat van een groep mensen die allen een verschillende kijk hebben op reportagefotografie. De groepstentoonstellingen tonen fotoreeksen van ieder van ons. Elke reeks start vanuit een eigen initiatief van de betrokken fotograaf, die een project opzet en de mo-

gelijkheden voor een reportage aftast.

«Het aspect dat elke reportage vertrekt vanuit de betrokkenheid en interesse van de fotograaf voor het onderwerp, is heel belangrijk omdat het de vrijheid van de fotograaf garandeert. Wij werken niet voor een vaste opdrachtgever met een bepaalde visie die naar buiten gebracht moet worden. Dit staat ons toe om onze eigen nuances in het beeldmateriaal te verwerken. Het feit dat we met fotoseries werken laat ruimte voor interpretatie door de toeschouwer, iets wat tegenwoordig steeds minder voorkomt. De media vuurt veelal directe beelden af op de kijker. Wij proberen dat te vermijden.»

«Als je door de tentoonstelling wandelt, lijken de fotoreeksen heel verschillend: de link tussen het desolate Scheldedorp Doel, een hospitaal in Guatemala, het India van de twintigste eeuw en de verwoestingen in Atjeh na de Tsunami ligt misschien niet meteen voor de hand. Toch vertellen de verschillende beelden van één reeks allemaal een sociaal bewogen verhaal. Dit zet mensen aan het denken. Het feit dat de

(foto's *Photolimits*)

beelden in hun kader iets oproepen waardoor mensen hun gedachten over actuele onderwerpen gaan vormen, hun visie op de wereld gaan verscherpen, verbindt de fotoreeksen.»

«Om het werk van *Photolimits* te bekijken, moet je niet uit je luie zetel komen. Al onze fotoverhalen staan ook op het internet. Niet omdat we mensen niet naar buiten willen lok-

ken, maar omdat we ervan overtuigd zijn dat het via deze weg eenvoudiger is om op een snelle manier nieuwe verhalen te brengen en *up to date* te houden. Onze website is als het ware een continu podium, terwijl de tentoonstellingen slechts tijdelijk te bezichtigen zijn.»

«De plannen voor een volgend project krijgen stilaan vorm. In samenwerking met Handicap International willen we opnieuw vier fotoreeksen maken, dit keer over de problematiek van clusterbommen en dit op vier verschillende plaatsen in de wereld. Handicap International wil op die manier de aandacht vestigen op dit wereldwijde probleem en geeft ons de vrijheid om onze eigen visie op dit sociaal bewogen verhaal uit te werken.»

De fototentoonstelling 'Stories' is nog tot 26 mei te bezichtigen in Corso Photo Gallery, Diestsestraat 253 in Leuven. Gratis toegang.

Alle fotoreeksen van Photolimits staan ook integraal op www.photolimits.be

ITF(5): THEOLOOG IN FRANKENSTEIN

Mon het Monster

Katecheka pakte uit met *Mon het Monster*, een gemoderniseerde en humoristische versie van het gruwelsprookje *Frankenstein*. In de broeierige hitte wisten de acteurs het hoofd koel te houden en het publiek tot het einde te boeien.

Vincent Fobelets

Het verhaal speelt zich af in het schijnbaar rustige dorpje Smrntwsk, dat wordt bestuurd door burgemeester Znjerp. Wanneer Dr. Victor Frankenstein, vergezeld door knecht Kneut, zijn intrede maakt in het kasteel dat hij erfde van zijn overgrootvader Zolta Frankenstein, blijkt al snel dat schijn bedriegt. Er is dringend nood aan renovatie, maar beide beschikken over geld noch handigheid. Op een dag vindt Kneut een boek dat de formule bevat voor het maken van een levensechte persoon. Frankenstein en Kneut zien een klusjesman wel zitten en zo wordt Mon 'het monster' enkele scènes later geboren. De sfeer in het dorpje wordt met de dag onrustiger en escaleert wanneer Mon voor boodschappen naar de lokale supermarkt trekt. Na vele rake woorden en daden komt een lang verzwegen dorpsgeheim uiteindelijk aan het licht en wordt alles clichématig vergeven en vergeten.

Het dorpje Smrntwsk en zijn inwoners geven een bevreemdende indruk. Het lijkt alsof we zijn beland in een soort van parallelle wereld waarin de wereldbeschouwing al even abnormaal is als de namen van de personen die deze onorthodoxe plek bewonen. Sommige personages zijn hedendaags en modern, anderen lijken afstammelingen uit vervlogen tijden, waar ze duidelijk minder modebewust waren aangelegd. Een poëtische, kortgerokte politieagente en een gebochelde priester in gewaad — met bijhorende hoofdband en zonnebril — zijn slechts twee ingrediënten van deze bizarre cocktail met een iets te zoete nasmaak.

Mon het monster is een grondig bewerkte versie van het — bijna 200 jaar oude — verhaal van Frankenstein, geschreven door de Engelse schrijfster Mary Shelley. Hugo Matthysen plaatste dit verhaal in een komisch en modern kleedje. De Katechisten, onder leiding van Dimitri De Raedt, knipten stukken weg en zorgden hier en daar voor eigen inbreng, waarvoor de inspiratie naar eigen zeggen tijdens zatte avondjes naar boven kwam.

Het verhaal wordt gedragen door Kirsten De Schepper, alias agente Tvisaf, die een — letterlijk en figuurlijk — ijzersterke performance neerzet en door Gertjan Monteyne, die als burgemeester Znjerp geen moment uit zijn intrigerende, karikaturale rol valt. De meeste acteurs brengen het verhaal met een onvermoeibaar enthousiasme dat het publiek voelbaar beklift. De vertolkingen van Raisa en enkele van de gebroeders Kamasutra komen redelijk amateuristisch en niet steeds geloofwaardig over.

De soberheid van het decor is eerder een plus- dan een minpunt, en draagt bij tot de ziel van het verhaal. Theologische orgelklanken ondersteunen op gepaste momenten de acteurs en laten ons aanvoelen waar er spanning en verschrikking op de loer liggen. Vooral tijdens het tweede deel is het verhaal bij momenten erg grappig, dankzij de mimiek van agente Tvisaf en de heerlijke droge humor van het monster, gespeeld door Bruno Spriet. Op het einde van het verhaal wordt de volgende boodschap naar voren geschoven: beoordeel niemand op zijn uiterlijk of afkomst, maar wel op wat er vanbinnen in die persoon schuilt. Als afsluiter ontplot Smrntwsk zich in een paradijs der vrije liefde, met uitzondering van burgemeester Znjerp, die het — zoals schandknaap Kneut het romantisch verwoordt — met de handjes zal moeten doen.

ITF (6): DE HEL VAN TEGENWOORDIG:

Een stuk van psychologie

We zijn wel wat gewend als het op bewerkingen en herinterpretaties van Griekse tragedies en mythes aankomt. Maar wat de Psychologische Kring in de Zwartzusterskapel ten tonele bracht, stelde ons tolerantievermogen wel zéér op de proef.

Simon Horsten

"Pief, poef, paf, gsm's af!" riep een actrice die voor aanvang van het stuk op de Bühne sprong. De toon was gezet voor een saaie, ongeïnspireerde en bijwijlen danig op de zenuwen werkende vertoning die langzaam kapot kookte in haar eigen *jus* van ondermaatse vertolkingen. Gedurfd was "De hel van tegenwoordig" wél: de makers hebben zwaar gegokt door de bekende mythe van Orpheus en Euridikè door elkaar te haspelen met het trieste verhaal van Persephonè (die na een stommeit geschaakt werd door Hades, de koning van de onderwereld, en sindsdien zes maanden per jaar zijn gemalin moet spelen), aan die mix een volstrekt ongeloofwaardig vierkoppig koor toe te voegen en het geheel in een korset te gieten dat ontleend werd aan het geniale *Huis Clos* van Sartre. Dat laatste speelt zich eveneens in de hel af, maar elke verdere vergelijking ermee zou totaal ongepast zijn. De makers hebben gegokt en verloren.

KOP HOUDEN

De eerste minuten geven we "De hel" nochtans het voordeel van de twijfel. Een Persephonè met een zekere *présence* maar een erg geaffecteerd en maniëristisch taalgebruik doet haar beklag over Hades. Op de achtergrond staat het koor spelletjes te spelen — onder andere '1, 2, 3, piano', wat nog wel een leuke vondst is als verwijzing naar Orpheus en Euridikè — en komt te pas en te onpas tussenbeide. Die tussenkomsten storen echter alleen maar, zeker wanneer de koorleden zonder overtuiging godbetert beginnen te rappen. Een acteur die zichzelf niet gelooft, kan niet geloofwaardig overkomen.

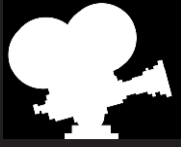

(foto Kris Vanelderren)

Maar acteurs die niet eens moeite doen om iets van waarde op het podium te brengen, zitten beter tussen het publiek. Waarlijk: een grabbel zeezout in een vleugelpiano heeft meer nut dan het koor in dit stuk. De meisjes (want het is een vrouwenkoor) maken bovendien de meest flauwe en vergezochte grappen. "Ja, we zullen hem niet weggeven!" schateren ze het mechanisch uit als reactie op Hades' bevel om "hun kop te houden". Hadden ze maar geluisterd.

Hades is overigens de enige man in het stuk: alle andere personages zijn vrouwen, met uitzondering van Orpheus, die echter ook vertolkt wordt door een studente. Naast de bevallige verschijning van Euridikè en de originele muziek (viool, gitaar, blokfluit en zang) is Orpheus overigens het enige lichtpuntje in "De hel". De mythische muzikant wordt bij Psychologie een geslaagd slapstickpersonage met korte broek en bretellen en een aanstekelijk enthousiasme — een wervelstorm waarvan we dankbaar zijn dat hij na de pauze over het toneel raast. In vele andere theaterstukken zou deze Orpheus een storend element van *overacting* kunnen zijn, maar hier vormt hij/zij een fijne afwisseling. Ook de muziek kan ons zelfs enigszins bekoren: met enkele basisinstrumenten en niet te veel pretentie spelen de muzikanten deugdloosdoende melodietjes, bijgestaan door de breekbare maar technisch sterke stem van Euridikè. Het stuk als geheel mag echter best een toontje lager zingen.

“Het is om zeep”

Filmfirmament

A Casa Nostra

Dat er al meer Italiaanse maffiafilms bestaan dan er heruitzendingen van *F.C. De Kampioenen* zijn geweest, betekent niet dat je niets nieuws meer kan brengen. Zeker niet als je naam Francesca Comencini is.

Simon Horsten

‘Maffiafilm’ is dan ook een vlag die de lading in het geheel niet dekt. *A Casa Nostra*, een uitstekende prent van de Italiaanse regisseuse Comencini, vertelt het verhaal van mensen, van koppels vooral, die op één of andere manier met dezelfde zaak van fraude en oplichting in contact komen. Het is echter niet die maffiazaak die de kern van de film of de rode draad ervan vormt: ze is slechts het oppervlakkige kader waarbinnen de personages zich bewegen. Neen, waar Comencini duidelijk meer aandacht voor heeft is de invloed die het individuele doen en laten van de betrokkenen heeft op hun relaties. Zonder een oordeel uit te spreken, toont de film breekbare relaties, moeilijke relaties. Vaak bemoeilijken externe elementen of situaties de relaties, maar meestal is er intern fundamenteel iets mis. Het meest gezonde koppel van de film is dat van een prostituee en een vrouwenwurger die zijn straf heeft uitgezeten. Klinkt blasé, maar de regisseuse weet heus wel hoe ze haar verhaal geloofwaardig moet brengen. Clichés worden handig omzeild.

VERDI

De zaak die de personages bij elkaar brengt wordt aan het rollen gebracht door Ugo (een sterke vertolking van ouwe rot in het vak Luca Zingaretti), die met zijn prachtige kale karakterkop de camera doet likkebaarden. Ugo wil een andere bank dan de zijne overkopen en schuwt daarvoor de truken van de voor niet. Hij is uiterst succesvol in het financiële wereldje dat flirt met de grenzen van het wettelijke. Ugo’s privéleven is even strak georganiseerd als zijn praktijken, alleen heeft die methode daar minder resultaat. Zijn getormenteerde vrouw kwelt zichzelf met de gedachte aan het kind dat ze verloren heeft. Ugo doet aanvankelijk geen moeite haar te troosten, maar zijn leven en dat van vele andere personages loopt pas volledig mis als hij eindelijk — op geheel eigen wijze — iets probeert te doen aan het verdriet van zijn vrouw. Zijn knappe minnares dumpst hij overigens op geniaal subtiele wijze: na haar met een totaal gebrek aan respect of gevoelens te hebben gepakt, zegt hij droogjes “Je geur. Ik heb de geur van je huid nooit gemogen.” En weg is hij.

Vele andere verhaallijnen mengen zich met de vorige, maar Comencini is geen Ináritu die er een postmodern huzarenstuk à la *Babel* van zou hebben gemaakt. Wel toont ze de scènes zonder veel commentaar, hanteert ze een nagenoeg perfect ritme en weet ze haar film in waarde te verdriedubbelen door Verdi op de geluidsband te laten figureren.

A Casa Nostra is een erg onderhoudende, uitstekend geregisseerde film met een montage waar menige Hollywoodiaan een puntje aan kan zuigen. Puik werk van een regisseuse die een diploma filosofie op zak heeft. Er is dus nog hoop voor iedereen.

Steekkaart

Regie: Francesca Comencini

Cast: Luca Zingaretti, Valeria Golino, Giuseppe Battiston, Laura Chiatti, Luca Argentero.

Duur: 99'

Release: 02/07/07

Kort: Mooie Italiaanse vrouwen, kale koppen en koppels in de shit

studio
L E U V E N

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij Bart Nicolai van de Afdeling Mechatronica, biostatistiek en sensoren van het departement Biosystemen.

Elke Desanghere

Professor Nicolai: «Ik ben veel bezig met muziek en ben geïnteresseerd in alle mogelijke genres. Als ik zeg dat mijn eerste keuze Radiohead is, dan denkt iedereen aan *OK Computer*, maar het is *Amnesiac* dat ik heb gekozen: een heel experimentele en elektronische plaat. Ze maken daarin gebruik van een aantal speciale synthesizers om bepaalde klanken te genereren. Wat ik er interessant aan vind is dat ze daarmee niet alleen de muziek moeten componeren en uitvoeren maar ook het hele klankuniversum maken.»

«Het is niet de meest toegankelijke muziek. De eerste keer heb ik het vier keer na elkaar beluisterd en toen begon ik het heel mooi te vinden. De zanger is waarschijnlijk de meest depressieve man ter wereld en het is absoluut sombere muziek. Er zit ook geen evolutie in. Het blijft donker van het begin tot het einde. Dat creëert een heel speciale sfeer die ik fantastisch vind.»

«Ten tweede heb ik gekozen voor *Tristan en Isolde* van Wagner. Dat is operamuziek die draait rond een klassiek liefdesverhaal. Het is waarschijnlijk

(foto Kris Vaneldereren)

één van de meest vernieuwende stukken geweest in de 19de eeuw. Het ligt op de grens van de tonale en de atonale muziek.»

DRAMA

«Als je enkel de eerste vier noten hoort, weet je al dat het slecht zal aflopen met de hoofdpersonages. Die noten achter elkaar vormen het Tristan-thema. Een thema dat steeds terugkomt en afgewisseld wordt met dat van Isolde. Uiteindelijk komen ze tot een fatale climax in de ‘Liebestot’. En het eigenaardige is dat net dat stuk veel minder triest klinkt. Het wordt wel niet echt vrolijk maar er zit een soort van berusting in. Een besef dat het om zeep

is en zo is het nu eenmaal. Dat vind ik een heel mooi einde.»

«Wagner heeft indertijd in Bayreuth een speciaal operahuis laten bouwen om zijn opera’s uit te voeren en om het geheel nog meer drama te geven heeft hij het orkest uitgebreid. Dat hoor je allemaal in de muziek: een soort grootsheid die vanaf het begin tot het einde doorspeelt.»

OPGEWEKT

«Ik hou veel van jazz. Pat Metheny is zeker één van de belangrijkste gitaristen van de laatste decennia. Zijn muziek ligt tussen *latino* met veel Braziliaanse invloeden en klassieke jazz. Er zijn ook invloeden van de Europese impressionistische muziek uit het einde van de 19de eeuw. Het is een soort mengeling. Enerzijds is er belangstelling voor de melodie zelf maar anderzijds is er ook ruimte voor improvisatie.»

«In tegenstelling tot mijn twee andere keuzes is dit geweldig optimistische muziek. Als ik zelf een van die stukken speel samen met een vriendin word ik daar altijd enorm opgewekt van. Er zit iets zweverigs in wat mij wel aanspreekt en het behelst ook heel mooie thema’s. Hun cd *First Circle* is ondertussen al 20 jaar oud, maar de groep is blijven bestaan. Nu is hun muziek nogal complex en daardoor minder fris maar deze cd is absoluut schitterend.»

‘Amnesiac’ van Radiohead, ‘Tristan en Isolde’ van R. Wagner, ‘First Circle’ van Pat Metheny Group kan u vinden in de platenwinkel.

SOFT LIGHTS SWEET MUSIC

“Wij willen dat er op vlak van jazz iets gebeurt in Leuven”

Drie jazzmuzikanten die aan het Lemmensinstituut studeren, vonden dat het tijd was voor een nieuw initiatief. Zij organiseren vanaf dinsdag 1 mei dan ook elke week een jazzconcert in café Reynaert. Soft Lights Sweet Music is de titel van een nummer van de Bill Holman Big Band. Die titel past goed bij wat we voor ogen hebben: gezellig iets drinken met jazzmuziek op de achtergrond, aldus saxofonist Joppe Bestevaar.

Jozefien Van Beek

Veto: Hoe is het idee voor ‘Soft Lights Sweet Music’ ontstaan?

Joppe Bestevaar: «Bij ons op school bestaat de traditie om één avond per week samen te jammen. We komen samen in een café met zoveel mogelijk mensen van de jazzafdeling en spelen jazz standards. Vroeger deden we dat in de Artisjok, maar sinds er nieuwe uitbaters zijn, mogen we daar niet meer spelen. Vroeger kwamen er veel mensen naar onze jam, maar door de verhuizing is dat wat verminderd. Ook bij de muzikanten zelf begon het wat te ver-

wateren. Samen met Louis Fabre en Dries Vleugels wou ik daar iets aan doen. Dat is *Soft Lights Sweet Music* — Late Night Jazz — geworden. Elke week speelt een groep in café Reynaert om 22 uur een set van een half uur. Daarna is de jam geopend. Dat wil zeggen dat er instrumenten zijn voor wie zin heeft om te spelen.»

HEROPLEVEN

«We willen ervoor zorgen dat er een groot publiek door wordt aangetrokken zodat het café vol zit. Dan kunnen we namelijk geld vragen aan café Reynaert en met dat geld professionele gastmuzikanten van andere steden laten komen. Het is voor ons als muzikanten heel interessant om met hen samen te spelen. Op die manier willen we er ook voor zorgen dat er in Leuven iets gebeurt op vlak van jazz. Het opzet is dus dubbel. Langs de ene kant willen we de jam doen heropleven en langs de andere kant willen we zelf dat er op gebied van jazzmuziek iets te beleven valt in Leuven.»

Veto: En dat is nu niet het geval?

Joppe: «Nee. Je hebt nu *Jazz op Zondag* in STUK en af en toe programmeert De

Blauwe Kater jazz. Maar wij willen iets dat meer structuur heeft. Het is ontstaan vanuit onze eigen noden. We studeren jazz, maar er daar is in Leuven weinig rond te doen. Ik heb vijf maanden in Rotterdam gestudeerd en daar organiseert men elke avond wel iets.»

Veto: Hoe komt het dat er in Leuven zo weinig te doen is?

Joppe: «Dat weet ik niet. Gebrek aan initiatief denk ik. Met ons initiatief wagen we natuurlijk een gok. Al hoor ik wel langs alle kanten dat er een publiek voor is. Wij willen een alternatief bieden voor zatte avonden op café. We programmeren groepen die goede muziek spelen en de daarop volgende jam is heel leuk om te zien omdat er voortdurend nieuwe mensen spelen.»

«Als dit initiatief meevalt, willen we nog verder gaan. We hebben veel ideeën, maar we moeten eerst uitzoeken of er een publiek voor is. Als dat zo is, willen we jazzavonden en concerten organiseren. En dan laten we daar bijvoorbeeld poëzie bijkomen of we hangen schilderijen op van jonge kunstenaars die willen exposeren. Je kan zeggen dat dat *arty farty* en erg jaren zeventig is, maar dan valt er tenminste iets te beleven in Leuven, wat nu niet het geval is.»

KULEUGEN

Maandag 30 april 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 22 — www.kuleugen.be

The Fashion Police

Advies van The Fashion Police

Ken heeft tijdens de komende examenperiode zijn eerste mondelinge examen en stuurde ons een briefje met de vraag wat hij best zou aantrekken. Zelf dacht hij aan een zwart kostuum met een wit hemd.

Whoep! Whoep! (*That's the sound of the police.*) Om te beginnen is zwart *totally out* qua kleur en qua schakering in het kostuumwezen. Donkerbruin of beige zijn dan weer ultrageil en kunnen bovendien twee respectievelijke combinaties vormen. Extra punten zijn te verdienen met een aangepaste *plastron*. Wij stellen een goud- (doch beige) kleurig exemplaar voor. Blinkt het niet, dan botst het! Maak je ook geen zorgen wanneer je de bonusvragen niet van een correct antwoord kan voorzien: de eerste indruk is wat écht telt! Neurie bij voorkeur de classic hit *Le Freak* van Chic terwijl je het lokaal binnenwandelt. En vergeet niet: twee stappen voor, één naar achter! *C'est chic!*

The Fashion Police (tfp@veto.be)

Volgende week bij The Fashion Police!

Welke slogan moet er op mijn t-shirt staan als ik geen *Temptation Island*-indruk wil geven?

Rector V.

Bedachtzaam kuierde rector V. rond zijn bureau. De secretaresse, die hij had opgedragen alles te noteren wat hij zei, was al lang in slaap gesukkeld. Nog net leesbaar op het blad waarop ze haar hoofd had nedergeleid, waren twee pietluttige puntjes: "Eén: Ik heb de verwarming van de universiteit overal een graadje lager gezet. Twee: Ik heb een student in het GeBu ge-

loodst zodat die mijn ideeën als de zijne zal verdedigen." Toen de secretaresse om halfzes 's morgen wakker werd, zag ze V. nog steeds verdoemd rondlopen, de handen in het haar. Ze richtte zich op en keek naar de hoofding van het blad dat voor haar lag: "Waardevolle beleidsbeslissingen die ik zelf heb uitgevaardigd. Door rector V."

Paul-Henri Giraud

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Wekelijkse Wijze Woorden

"Ontspannen? Dat woord kennen ze hier niet."
Een overwerkte medewerker van het rectoraat.

3							8
	4		2		8		6
		8		6		1	
	2		4		1		9
4							3
	5		6		3		4
		6		1		5	
	1		8		5		3
7							2

veto.be/forum

Vorige vrijdag beraadde de Vlaamse Regering zich over de financiering van het hoger onderwijs. Het zag er naar uit dat er een zware klemtoon zal liggen op onderzoek en dat ten nadele van onderwijs zal gaan.

voor toegepast onderzoek bestemd is, met een economische relevantie. Fundamenteel onderzoek moet dus net als onderwijs beschermd worden in de financiering van de Vlaamse regering."

(Gretchen op veto.beforum)

"Vreemd, gisteren tijdens mijn les 'kennismangement' werd er nochtans gezegd dat het hoger onderwijs drie basisfuncties heeft: onderzoek, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening. Als de tweede basismissie al moet wijken, waar is de derde dan gebleven? Of zijn het enkel holle woorden die de financiering van de overheid moeten verantwoorden?"

(Hanne op veto.beforum)

"Onderwijs is zelfs de eerste en belangrijkste van de drie kerntaken van het hoger onderwijs, en mag dus niet achtergesteld worden. Dat neemt niet weg dat er ook enorme fondsen nodig zijn voor degelijk onderzoek. Maar daarvoor kunnen universiteiten met hun geldbuidel gemakkelijker terecht in de privésector. Gevaar is dan wel dat dit geld vooral

Buildering haalt tegenwoordig de voorpagina van nationale kranten, een trend die amateurs liever niet zien komen...

"Ik ben vandaag zwaar teleurgesteld ben omdat mijn favoriete hobby in gevaar komt omdat enkele mediageile kuikens zo nodig aan de grote klok moeten hangen dat ze ongeveer elke toren in Leuven hebben beklommen. Nu gaan de vrienden politie in Leuven ook nog eens omhoog kijken de volgende keer ik een stelling opkruip of ergens in een kraan zit te kruipen. Moest dit zo nodig op Studio Brussel komen en in Het Nieuwsblad?"

(cinezaster op veto.beforum)

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond tussen 8 en 10

Studentenradio op het ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT **LEUVEN**

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

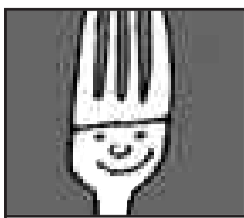
(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT **LEUVEN**

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

16 - 20 april '07

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

 = vegetarisch

dinsdag

Wortelsoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Kippenbil met jagersaus, broccoli en natuuraardappelen	2,40
Kleurrijke groentepizza 	4,15
Vleesbrood met Tierenteinsaus en groene koolstoemp A2+A3	3,55
Brabantse witlooftaart met spek en een slaatje	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Rumsteak A2	
Lamssteak A2+A3	

woensdag

Seldersoep	0,60
Tomatensoep	1,70
Gevulde paprika met wilde rijst en Provençalse saus 	3,55
Hongaarse Goulash met kroketten A2+A3	4,50
Loempia met wokgroenten en kerriesaus met pepers	3,55
Spaghetti A2+A3	2,40/2,80
Koninginnenhapje	3,15
Kippenlapje A2+A3	

donderdag

Tomatensoep	0,60
Romige witloofsoep	1,70
Balletjes in tomatensaus met friet	2,40
Groenteburger met prei in roomsaus en gebakken aardappelen 	3,55
Lasagne met gerookte zalm	4,15
Cordon bleu 'Archiduc' met witte rijst en boontjes	4,15
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Rumsteak A2+A3	
Lamssteak A1	

vrijdag

Kippensoep	0,60
Erwtensop	1,70
Fishsticks met tartaarsaus, slaatje en puree	2,40
Chili sin carne 	2,80
Varkensgebraad met romige dragonsaus en gebakken aardappelen	3,55
Kippenworst met thymsaus en ratatouille A2+A3	4,15
Koninginnenhapje A2+A3	3,15
Kippenlapje A3	

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeuweg 3, 3010 Kessel-Lo

info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

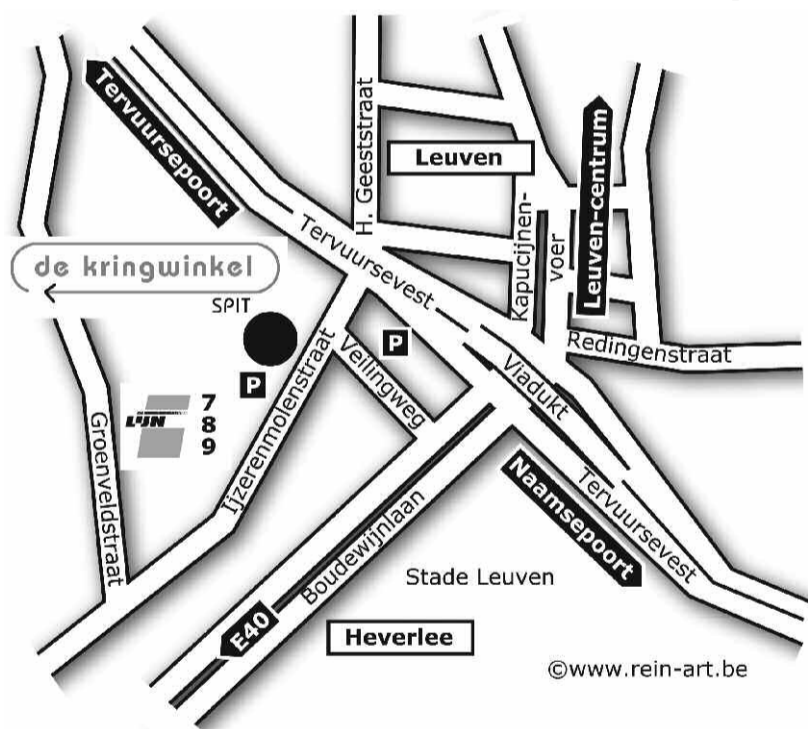
Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 22
30 april 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Simon 'Narcistisch' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Autistisch' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Marxistisch' Broos, Tom 'Monogaam' Van Breussegem, Nele 'Schizofreen' Van Doninck & Kris 'Psychopatisch' Vanelderden

Medewerkers deze week:
Ilanthe 'Neurotisch' Bato, Gertie 'Manisch' De Fraeye, Elke 'Hypochonder' Desanghere, Bruno 'Bipolair' Devel, Tatiana 'Depressief' De Wée, Vincent 'Fetisjistisch' Foblets, Maarten 'Zelfbewust' Goethals, An 'Hysterisch' Moerenhout, Jozefien 'Necrofiel' Vanbeek, Ann 'Nymfomaan' Van Beurden, Robby 'Paranoïde' Vangeel, Bo 'Moordzuchtig' Vanluchene, Hanne 'Tourette' Vermeire

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Simon Horsten, An Moerenhout, Nele Van Doninck & Robby Vangeel

Eindredactie:
An Moerenhout & Tom Van Breussegem

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An 'Compulsief' Vanbiervliet
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, psychologische begeleiders, psychische stoornissen,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactie-adres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

APOLLOON

Tentcantus @ grasveld sportkot op 01/05

Gamesday + BBQ op 02/05

CHEMIKA

Oranje boven-feestje @ Wink op 07/05

KLA

Proffentap @ Cuythoek op 08/05
(Opbrengst voor Kom op tegen Kanker)

LBK

Provinciestrijd @ Gnorgl op 02/05

Concerto Rurale @ PDS op 03/05

MERKATOR

Proffentap @ Wink op 03/05

POLITIKA

Zwanezangcantus op 02/05

Electropop-fuif @ Musicafé op 03/05

PSYCHOLOGISCHE KRING

Tidi Tada Tédé @ Albatros op 03/05

LMS DELUXE

LMS Deluxe @ Brabantal op 30/04 met Green Velvet, e.a.

Berichten

De fluwelen flosj

De slotavond van het Interfacultair Theaterfestival gaat door op 3 mei in de Verbeeckzaal in STUK om 20u. Na de prijsuitreiking van de Fluwelen Flosj vindt er een verbroederende receptie plaats.

Vanvelthoven komt naar Recup PC

Recupc VZW gaat vanaf 2 mei van start met een nieuw initiatief, met name een OCR. OCR staat voor Openbare Computer Ruimte genaamd het "Webstekje". Op 2 mei 2006 om 10 uur plant Recupc de officiële opening in aanwezigheid van minister Peter Vanvelthoven.

Loko sport

Afsluitende Wednesday Sports Fever: Beachvolley + BBQ op 2 mei.

Studiedag Logos

Leuvense Ontmoetingen rond Geloof, Openbaring en Spiritualiteit organiseert op 7 mei 2007 het tweede LOGOS-initiatief. De 'verrijzenis van het lichaam' is het thema. Meer info op www.theologos.be of

anneleen.decoene@theo.kuleuven.be

Rodenbach Leuven

Een dagje Rodenbach: ochtendcantus, quiz, spelletjesnamiddag, pilspoker op 1 mei.

Ophalen fietswrakken

Na 1 juni zullen fietswrakken verwijderd worden op universitaire terreinen en dit zowel uit de afgesloten fietsenstallingen als uit deze in open lucht. Een fiets wordt als wrak beschouwd wanneer: een of twee wielen of de ketting ontbreken, de wielen zodanig geplooid zijn dat er niet mee kan gereden worden, stuur en/of zadel ontbreekt of de banden volledig verduurd zijn. Studenten en personeelsleden die een dergelijk vehikel nog ergens gestald hebben en willen vermijden dat dit opgehaald wordt, dienen dit te verwijderen vóór 1 juni.

Een vat, een vat, een vat,...van LOKO

LOKO viert haar 20ste verjaardag en iedereen mag mee drinken. Aan de Fakbar van Letteren (MSI-parking) worden op woensdag 2 mei 10 gratis vaten geschonken vanaf ongeveer 21u.

Oplossingen

1	2	3	4	5	6	7	8	9
7	8	9	1	2	3	4	5	6
4	5	6	7	8	9	1	2	3
2	1	4	5	6	7	3	9	8
3	9	7	2	1	8	5	6	4
5	6	8	3	9	4	2	1	7
6	3	1	9	4	2	8	7	5
8	7	2	6	3	5	9	4	1
9	4	5	8	7	1	6	3	2

AD FUNDUM

Elke werkdag tips en info voor de student

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Cultuurkalender

POP

Filip Jordens & "les p'tits mozarts de ce soir": **Hommage à Brel**
Disndag 01/05 om 19u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, s-p-a.be/leuven

Open Mic Avond
Woensdag 02/05 om 20u, Foyer Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Popvisfestival met Scaldis, Cul de sac, Apparat
Woensdag 02/05 om 19u45, STUK, Naamsestraat 96, popvis.be

Great Lake Swimmers + Whip (Timesbold)
Donderdag 03/05 om 20u30, STUK Labozaal, Naamsestraat 96, greatlakeswimmers.com

Leuven Ondersteboven STRAAT-RIJK
Zondag 06/04 om 14u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, leuvenondersteboven.be

KLASSIEK

Katelijne Van Laethem, sopraan en Christel Kessels, piano: **Soft was the song in my soul**
Zondag 06/05 om 11u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, 30CC.be

THEATER

BZB op locatie!
02 t/m 03 en 05 t/m 06/05 om 20u, Monseigneur Van Waeyenberghlaan 21, braakland.be

The Lunatic Comedy Club
Woensdag 02/05 om 21u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, lunatics.be

Toneelgroep NUNC: Zwerfkei
Donderdag 03/05 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, toneelgroepnunc.be

EXPO

Italiaanse wandelingen: Slooten, Vizzini (foto), Veldkamp (beeldhouwkunst)
15/03 t/m 19/05, ma-za 14u-18u, Cypres Galerie, Vaartstraat 131, cypresgalerie.be

Photolimits
19/03 t/m 27/05, ma-za 09u-18u, Corso Fotogalerie, Diestsestraat 253, photolimits.be

Lucile Desamory
19/04 t/m 08/06, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, stuk.be

Liesje Mentens Illustraties
10/04 t/m 04/06, ma-za 09u30 tot 30 min na sluiting bib, Tweebronnen, Café Van De Velde, Diestsestraat 49, expovandevelde.be

VARIA

Nieuwe literaire stemmen uit Vlaanderen met Kenan Serbest, Jamal Boukhriss & Sarah De Mul-Olaziregi
Vrijdag 04/05 om 20u30, El Peligroso, Sint-Hubertusstraat 3, masereelfonds.be

S I O E N

“ IK SCHRIJF NU EENMAAL POPULAIRE LIEDJES ”

Frederik Sioen — Frederik voor de vrienden en Sioen voor de fans — is een Gentse singer/songwriter die al langer dan een lustrum de Vlaamse radio onveilig maakt. Van café De Kreun tot de Vooruit, van de soundtrack van Team Spirit II tot de organisatie van de 0110-concerten met Arno en Tom Barman: hij heeft al die tijd niet stilgezeten. Vorige donderdag gaf hij een optreden ten beste in een stampvol Depot.

Bo Vanluchene

Aanleiding voor het concert was 's mans nieuwe plaat, *A potion*. Een voorjaarsplaat, afwisselend verontwaardigd, romantisch, aanklagend en prijzend. *No conspiracy at all*, een ingetogen en dromerig nummer, werd de eerste single en op een bewolkte dag in Gent werd de bijbehorende videoclip ingeblikt. Daarin geven mensen elkaar spontaan kussen en knuffels op straat — hoewel ze er niet altijd even doordeweeks uitzien.

Veto: *Liep die jongen die verkleed was als ketchupfles er toevallig rond?*

Frederik Sioen: «Aan de figuranten hebben we gewoon gevraagd om zelf te kiezen welke kleren ze wilden dragen. Een paar mensen hadden een reuzenketchupkostuum en een reuzenbanaankostuum meegebracht. Ik vond dat leuk, het was grappig om te zien.»

«Het oorspronkelijke idee achter de video was om de kus als beeld te gebruiken voor het nummer. *No conspiracy at all* gaat immers over echte mensen en de kleine dingen in het leven. Er zit geen groot thema in verwerkt, maar er is wel een sfeer van ambitie en spiritualiteit. Voor mij verbindt de kus plezier en afscheid. In die zin was het zeker passend.»

Veto: *Het begin van het nummer doet een beetje denken aan 'Imagine' van John Lennon. Is dat toeval?*

Sioen: «Ja, het klinkt inderdaad ietwat gelijkaardig, maar dat was niet mijn bedoeling. Mijn handen vielen gewoon toevallig op die noten. Ik ben wel een grote fan van The Beatles, maar die noten worden nu eenmaal vaak gebruikt in de muziekwereld.»

“Mijn studies waren maar een alibi”

Veto: *Het nummer 'Suicidal sunset' werd met die schietpartij in de Virginia Tech University plots wel erg actueel.*

Sioen: «Dat klopt. Na de schietpartij door Hans Van Themsche in eigen land was ik zelf erg aangegrepen en als reactie heb ik dan *Suicidal sunset* geschreven. Van Themsche was natuurlijk niet de eerste die zoiets deed, maar het bracht hier wel een serieuze schok teweeg. Daar zien we dan Amerikaanse, ernstiger vormen van. Het is jammer dat het ook nu weer actueel is. Maar het is een fenomeen van onze tijd. Dat niemand het kan begrijpen, is juist het shockerende. Daar spelen maatschappelijke factoren in mee, maar het is vooral zeer individueel. Mensen die zo'n dingen doen zitten serieus in de knoop met zichzelf.»

0110

Veto: *'Fail to understand' is een protestnummer. Is dat een uitloper van je engagement voor 0110?*

Sioen: «Ja, want met die 0110-concerten ben ik vier maanden intens bezig geweest. We kregen er enorm veel reacties op. Mensen zeiden tegen me dat het allemaal niks uit zou maken en dat moest ik van me afschrijven. Net als de concerten klaagt *Fail to understand* de onverschilligheid aan, die alomtegenwoordige mentaliteit dat het 'ieder voor zich' is.»

«Het effect van die concerten is moeilijk meetbaar, maar ik denk wel dat het iets heeft teweeg gebracht. Dat kan je niet in verkiezingsuitslagen zien. Ten eerste was de aanwezigheid van al die mensen al een duidelijk teken. Het zat ook in de kleine dingen: ze lieten elkaar bijvoorbeeld voorgaan in de rij naar de toiletten. Dat soort uitingen van groepsgevoel, dat leefde echt onder de mensen. De eenheid die er op dat moment was, spreekt voor zich. De vraag is enkel of dat blijvend is. Maar ik vind het al voldoende dat mensen even bij verdraagzaamheid stilstaan.»

waarnemer ben en zo schrijf ik ook.»

Veto: *Wat is het thema van de plaat?*

Sioen: «Er is geen thema, het is gewoon een verzameling van nummers. Het is zeker geen conceptplaat. Je zou kunnen stellen dat het thema idealisme is, want er zit zeker maatschappijkritiek in, maar de term *protestplaat* is dan weer te duur. Ik schrijf gewoon nummers over de verschillende thema's waar ik in mijn leven mee geconfronteerd word. Dat kunnen zaken zijn die me storen, maar het gaat net zo goed over de romantiek van het leven. De plaat is tegelijk kritisch en positief.»

“Absynthe Minded stal mijn violist”

(foto Ianthe Bato)

Veto: *Kunnen artiesten de wereld veranderen?*

Sioen: «Ja, kijk maar naar mensen als Bono of Bob Marley. Zij zouden dat zeker beamen. Maar ik denk dat het een voorrecht van de allergrootsten is om echt verschil te maken.»

Veto: *De verkiezingen komen er weer aan. Hoe kijk je er tegenaan?*

Sioen: «Ik ben daar niet echt mee bezig. Ik hoop alleen dat het milieu nu meer op de kalender staat. Dat zou voor iedereen een prioriteit moeten zijn. Elke partij zou zich daar eigenlijk voor moeten inzetten, niet alleen Groen!»

NICK CAVE

Veto: *Zijn je nummers autobiografisch?*

Sioen: «Ik kan niet zeggen dat mijn nummers altijd over mezelf gaan, maar meestal heeft het wel te maken met wie ik ben en hoe ik me voel in een bepaalde tijdsgeest of omgeving. De teksten worden vanuit mijn perspectief geschreven. Op de nieuwe plaat zijn er maar twee nummers echt autobiografisch. Dat zijn *A potion* en *Ready for your love*. Mijn songs zijn echter geen verhaaltjes over mijn eigen leven. Ik heb gemerkt dat ik eerder een

Veto: *'A potion' was ook een tijdje op het internet te beluisteren, op de 'Luisterpaal'.*

Sioen: «De vraag naar zoiets komt vanuit de VPRO, die op die manier zowel hun site als nieuwe muziek willen promoten. Persoonlijk vind ik dat een goed systeem. Het is de virtuele versie van de traditionele voorbeluistering in de platenzaak. Nu staat het er wel niet meer op — enkel tot twee weken na de releasedatum, als ik mij niet vergis.»

Veto: *In vergelijking met de vorige plaat is de bezetting alweer veranderd. In hoeverre is Sioen een groep?*

Sioen: «Wat de nummers en de teksten betreft, is Sioen een soloproject. Maar in de studio en op de live-optredens zijn we dan weer een groep. Tenminste - ik hoop dat we als een groep klinken. Je zou het met Nick Cave & The Bad Seeds kunnen vergelijken. Ik ben degene die de impulsen geeft.»

Veto: *Voor de promotie van de vorige plaat zonden jullie een live-optreden uit in vijf landen. Wat hebben jullie van dat project geleerd?*

Sioen: «Het was sowieso een toffe promotieactie, maar of we veel bijgeleerd hebben, dat weet ik niet. De impact die het had, daar ben ik wel van geschrokken. Die had ik echt on-

derschat, zoveel belangstelling had ik niet verwacht. Het systeem van pop/rock en de promotie daarvan werkt via een vast stramien: dat kan soms wat eenzijdig worden, maar daar moet je dan maar creatief mee zijn. We gaan natuurlijk niet elke plaat op zo'n grootse manier voorstellen. Een project als *Ceci n'est pas un film* valt moeilijk te evenaren. Dit keer hebben we geen ambitieuze plannen op dat vlak.»

TEAM SPIRIT

Veto: *Je hebt bedrijfsbeheer en marketing gestudeerd. Pas je de opgedane kennis wel eens toe op Sioen als commercieel project?*

Sioen: «Oh, die studies waren maar een alibi. Ik heb me er doorheen gesparteld, maar daar ben ik nu al alles van vergeten.»

Veto: *Zou je je muziek bijvoorbeeld nu nog lenen voor een film als Team Spirit?*

Sioen: «Ja, waarom niet? Ik denk niet in vakjes en bovendien schrijf ik nu eenmaal populaire liedjes, muziek die aanslaat. Ik kan commercieel zijn, ik kan alternatief zijn — dat maakt allemaal niks uit. Jan Verheyen had *Cruisin'* en *Another ballad* gehoord. Hij vond dat het goede nummers waren en heeft me opgebeld met de vraag of ik de soundtrack voor zijn film wou schrijven. Dat was een schitterende ervaring. Het tempo lag wel erg hoog: het is dan ook functionele muziek die je moet schrijven.»

“Mijn handen vielen toevallig op die noten”

«Ik zou het wel zien zitten om ooit de muziek te schrijven voor een film waarin de muziek een centralere plaats heeft, met orkesten die plots komen opzetten en dergelijke (*maakt grote handgebaren*). Ik ben zelf een grote filmfan, maar moet bekennen dat ik de meeste films voor hun soundtrack bekijk.»

Veto: *Je deed ook mee aan 'Zo is er maar één'. Waarom koos je voor 'Gelukkig zijn' van Raymond van het Groenewoud?*

Sioen: «Ik vind dat een prachtig nummer en bovendien ben ik een grote fan van het werk van Raymond. Bij de eerste reeks van *Zo is er maar één* bracht ik *Rode wijn* van Bram Vermeulen, nog zo'n icoon. Bij een volgende editie van het programma zal ik niet meer meedoen, want wat mij betreft heb ik mijn absolute — Vlaamse — favorieten nu wel al gespeeld. De mensen van *Zo is er maar één* vroegen me vijf keuzes op te geven, maar ik heb er maar één opgegeven. Anders werkt het niet voor mij. Je kan weliswaar uit vijf nummers kiezen, maar voor jezelf blijft er altijd maar één winnaar.»

Veto: *Wat staat er nog op het programma voor 2007?*

Sioen: «We zullen dit jaar nog heel veel optreden. In Duitsland en Frankrijk gaan we de plaat ook uitbrengen. Daar moet het nog allemaal wat beginnen qua promotie. Europa is nog lang niet veroverd. In Nederland zijn we ook pas anderhalve week bezig. Op lange termijn wil ik vooral bezig blijven met muziek, maar dat kan ook buiten de paadjes. Ik wil de muziekwereld volledig verkennen. Wie weet doe ik nog eens iets met wereldmuziek.»

Veto: *Tot slot: heeft Absynthe Minded je violist gestolen?*

Sioen: «Ja, Renaud Ghilbert speelde inderdaad eerst bij ons. Maar we hebben hem graag afgegeven, hoor. Renaud had het in die tijd erg druk met Absynthe Minded. Jeroen (*Baert, Sioens huidige violist, red.*) had hem al een paar keer vervangen tijdens optredens en uiteindelijk heb ik gezegd: met hem is het ook goed. Er zijn geen wrokgevoelens overgebleven.»